

கலஞ்செயம்

இரா. நெடுஞ்செழியன் M.A.,

கலை மன்றம்
சென்னை. 1

வெளியீடு: 92

முதற் பதிப்பு: 1949

இரண்டாம் பதிப்பு: 1953

உரிமை உடையது.

விலை ரூ. 0—8—0

விற்பனை உரிமை:-
எம். எஸ். ராமலு கம்பெனி
286, சைலா பஜார்
சென்னை-1

மு க வு ரை

“மன்றம்” மாத இதழில் வெளிவந்த மூன்று கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்நூல். கட்டுரைகள் மூன்றும் பொருள் விளக்கக் கட்டுரைகளாக அமைந்திருந்ததலின் அவைகளின் கூட்டுக்குறியல் “களஞ்சியம்” என்ற தலைப்பின் கீழ்க்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. எனவேதான், மூன்று கட்டுரைகளைத் தன்னகத்தே அடக்கிக் கொண்டுள்ள இந் நூலுக்குக் களஞ்சியம் என்ற பெயர் ஏற்றப் பெற்றிருக்கிறது.

முதல் கட்டுரை ‘களஞ்சியம்’ என்னால் எழுதப்பட்டதாகும். இரண்டாவது கட்டுரை ‘காலன்டர்’ என் இளவல் இரா. செழியனால் இயற்றப்பட்டதாகும். மூன்றாவது கட்டுரை ‘சிளிமா’ நண்பர் ப. வாணனால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். கட்டுரைகளை அச்சியற்றத் தந்துதவிய பின்னவர் இந்நூலுக்கும் என் உளமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக!

அறிஞர்கள் சிந்திய

அமுதத் துளிகள்

தாகூர் முத்துக்குவியல்	0 8 0
லெனின் பொன்மொழிகள்	0 8 0
இங்கர்சால் அறிவுரைகள்	0 8 0
வீவேகானந்தர் வீடவுரைகள்	0 8 0
இராமகிருஷ்ணர் அருள்மொழிகள்	0 8 0
இயேசுநாதர் அருள்வாக்குகள்	0 8 0
உம்பர் கற்பனைகள்	0 8 0
கீதை உபதேசமொழிகள்	0 8 0
ஷேக்ஸ்பியர் வர்ணனைகள்	0 8 0
ஸ்டாலின் புரட்சிமொழிகள்	0 8 0
வள்ளலார் வாய்மொழிகள்	0 8 0
அண்ணாவின் உவமைகள்	0 8 0
கருணாநிதியின் கருத்துரைகள்	0 8 0
திருக்குறள்	0 8 0
மாஜினி மணிமொழிகள்	0 8 0

கலைமன்றம்

சென்னை - 1

க ள ன் ச ி ய ம்

வயோதிகத் தந்தை-வாலிப பருவமடைந்த இரு மைந்தர்கள் ஒருவன் கோலுங் கையுமாக இருந்து ஊர் திரிந்து வந்தான். மற்றொருவன் புத்தகமும் கையுமாக இருந்த இடம்விட்டு நகராமலிருந்தான். ஒருவனுக்கு வண்டியும் மாடும் கூட்டாளிகள். மற்றொருவனுக்குப் பேரறிஞரின் நூல்கள்தாம் உற்ற நண்பர்கள். ஒருவன் உடலை வளர்த்து வந்தான். மற்றொருவன் உள்ளத்தை வளர்த்து வந்தான். ஆனால் இருவரும் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்றதில்லை.

முதுமையைத் தழுவி, கல்லறை நோக்கிக் காலங்கடத்திக் கொண்டிருந்த தந்தைக்கு மைந்தர்களின் போக்குக் குடும்பப் பொறுப்பைத் தாங்கக் கூடியதாகத் தென்படவில்லை. ஆகவே அவர்களின் திறமையைச் சோதனை செய்ய அவர் விரும்பினார். அதற்கொரு வழியுங் கண்டு பிடித்தார்.

அவர் தன் வீட்டிலுள்ள இரு அறைகளை இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் வழங்கி ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை பணத்தையும் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து, 'நான் இன்று மாலை உங்கள் அறைகளுக்கு வந்து பார்வையிடுவேன். அப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் அறைகளைப் பொருள்களால் நிரப்பி வைத்திருக்க வேண்டும்.' என்று தெரிவித்தார்.

தந்தையின் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தனயர்கள் அதை நிறைவேற்றி வைக்கும் வேலையில் முனைந்தனர்.

மாலை வந்தது, மைந்தர்களும் தந்தையின் வரவை எதிர்பார்த்து நின்றனர்.

தந்தையார், தம் நண்பர்களை அழைத்துக் கொண்டு, குறிப்பிட்ட நேரத்தில், பிள்ளைகளின் அறைகளைப் பார்வையிடச் சென்றார். மாட்டுப் போட்டிப் பந்தயம் நடத்துவதிலேயே காலங்கழித்து வந்த மகனின் அறைக்கு முதலில் போனார். அவன் தன் அறையின் கதவைத் தாளிட்டு அண்டையில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

“அறையை அலங்கரித்து விட்டாயா?”

“என்னால் முடிந்த மட்டும் செய்திருக்கிறேன். காலையிலிருந்து அதே வேலைதான்.”

“மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருப்பதுபோல் காணப்படுகிறாயே?”

“இல்லாவிட்டால் அவ்வளவையும் கொண்டு வந்து அறையில் சேர்க்க முடியுமா?”

“ஆக அறைமுழுவதும் நிரப்பியிருப்பாய் போலிருக்கிறதே!”

“கொடுத்த பணம் முழுவதும் அதற்சுத்தானே செலவிட்டிருக்கிறேன்!”

“அப்படியானால் உள்ளே சென்று பார்க்கலாம்” என்று கூறிக்கொண்டே தந்தையார் நகர்ந்தார். மைந்தன் கதவைத் திறந்து காட்டினான். வந்தவர்கள் உள்ளே நுழைய முடியவில்லை அறை முழுவதும் ஒரே வைக்கோல் மயம்! அறையை நிரப்பிக் காட்டக் கூடிய பொருள் வைக்கோல் என்றுதான் அவன் அறி

விற்குப் புலப்பட்டது. அந்த மைந்தனின் திறமையைக் கண்டு ஏமாற்றமடைந்த தந்தை மற்றொரு மகன் அறைக்குச் சென்றார்.

அவன் வழியில் நின்று தந்தையை வரவேற்றுத் தன் அறைக்குள் ழைத்துச் சென்றான். அறை முழுவதும் பரவிநிற்கக்கூடிய பொருள் ஒளி என்றுக் கருதி, மெழுகுவர்த்தி யொன்றை அறையின் நடுவே ஏற்றி வைத்திருந்தான். காண்பதற்குரிய கண்கவர் பொருள் களை வைக்கவேண்டிய இடங்களில் வைத்து நறுமணங் கமழும் பூக்களைப் பரந்துபடத் தூவியிருந்தான். ஒரு பால் புத்தகங்களை அடுக்கியிருந்தான். அவனது திறமையைக் கண்டு தந்தையார் மகிழ்ந்தார்.

தந்தை கொடுத்த பணத்திற்கு ஒரு மகன் தன் அறையை நிரப்பிக் காட்டிய பொருள் வைக்கோல்! மற்றொரு மகன் நிரப்பிக் காட்டிய பொருள் ஒளி!

இத்தகைய கருத்துள்ள நிகழ்ச்சி, ஈசாப் கதைகளிலொன்றில் தீட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தந்தையின் கட்டளைப்படி அறையை நிரப்பும் சோதனையில் ஈடுபட்ட இருவருக்கும் இருவேறு வழிகள் தென்பட்டன. ஆகவே அவ்விருவரும் அவ்வழிகளில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

அதுபோல அமைச்சர் அவனாகிலிங்கனார்முன் சோதனை ஒன்று நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவரிடம் தமிழகம் ஒரு பெரும் பொறுப்பை — அவசியமான பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறது. அதுதான் தமிழ்க் 'களஞ்சியம்' (Encyclopaedia) உருவாக்கும் பெரும்பணியாகும். அவர் அப்பணியை ஏற்றுக்

கொண்டிருக்கிறார். அது மகிழ்ச்சிக்குரியது—பாராட்டத்தக்கது! களஞ்சியத்தை நிரப்பும் பெரும் பணிக்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டு நன்கொடை வழங்கியுள்ளனர். அரசாங்கமும் ஆன உதவி புரிய இசைந்துள்ளது. இந்த உதவிகள் மட்டும் போதா என்றாலும் இவைகளைக்கொண்டு வெளியாகும் களஞ்சியத்தைத் தமிழகம் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தங்களுக்குக் கொடுத்த அறைகளை நிரப்பிக்காட்டமைந்தர்களுக்கு இரு வழிகள் தென்பட்டதுபோல களஞ்சியத்தை நிரப்பும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அமைச்சருக்கு இரண்டு வழிகள் குறுக்கிடக்கூடும். அவர் எதேனும் ஒரு வழியில் சென்று தீரவேண்டும். அவர் அறியாமலேயே அவர் இழுத்துச் செல்லப்படவு் கூடும். அவர் எவ்வழியில செல்லுகிறார் என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்! களஞ்சியம் நமக்குக் காட்டப்போவது வைக்கோலா? ஒளியா? சக்கையா? சாறு? என்பது போகப்போகத்தான் தெரியவரும். ஆனால் நாம் வேண்டி நிற்பது ஒளி! இருளல்ல!- சாறு! சக்கையல்ல! நமது ஆவல் முயற்சி வெற்றிபெற வேண்டுமென்பது.

புதியன காணவேண்டும், அறியவேண்டும் என்ற அவா பெருகியுள்ள காலம் இது. அந்த ஆவல்தான் இருள் நிறைந்த காட்டில் திரிந்து கொண்டிருந்த மனிதனை ஒளியுமிழ்ந்து விளங்கும் நாகரிக நகரங்களில் நடமாடத் தூண்டியது. மேலும் மேலும் அறியவேண்டும் என்ற விருப்ப மேலீட்டால் உந்தப்பட்ட மனிதன், ஒவ்வொரு பொருளின் துட்பத்தையும், அதன் இயற்

கைப் பண்பையும், இயக்கத்தையும், மாறுதலையும் கண்டறிந்து அவற்றை வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுத்த துடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவரவிய கருத்து நிறைவேறும்போது மனதில் மகிழ்ச்சி ஏற்படுவது இயற்கை. அந்த மகிழ்ச்சி உள்ளத்திற்கு இன்பம் பயக்கிறது. இன்பம் நுகர வேண்டி, மகிழ்ச்சி தரத் தக்கப் பொருள்களின் மேலெல்லாம் உள்ளம் தாவுகிறது. அந்த உள்ளம் வெண்ணிலாவைக் காணவிழைகிறது; நீலத்திரைக்கடலில் நீங்குகிறது; தென்றலில் உலாவுகிறது; வெண்மணற் பரப்பில் விளையாடுகிறது; பச்சைப் பைங்கூழைக் கட்டி அணைக்கிறது; அருவியில் ஆடுகிறது; எழில் மலமேல் ஏறுகிறது; மாட மாளிகை கூடகோபுரங்கள் மீது தொத்துகிறது; இசையில் மயங்குகிறது; ஓடைக் குளிர் மலரோடு உராய்கிறது! மூலமேல் நறுமணத்தை முகருகிறது; இன்னும் மகிழ்ச்சியூட்டி இன்பம் பயப்பன எவை எவையோ அவையெல்லாவற்றையும் அறிய, காண, கேட்க அவரவற்று நிற்கின்றது. இந்த ஆவலை நிறைவேற்றித் தரும் இலக்கியம் 'களஞ்சியம்' (Encyclopaedia) ஒன்றேயாகும்.

நெற்பொதிகள் குவிக்கப்படும் இடம் களஞ்சியம் என்று அழைக்கப்படுவது போல, பல்வேறு கருத்துக்களை ஒன்றாகத் திரட்டித் தருவது களஞ்சியமாகும்.

'களஞ்சியம்' (Encyclopaedia) என்பதற்குக் கிரேக்க நாட்டு மக்கள் கொண்டிருந்த பொதுவான பொருள் "கல்வியறிவின் முழுத்தோற்றம்" அல்லது "அறிவியல்கள் (Sciences) கலைகள் (Arts) ஆகியவற்றின் முழு அறிவு" என்பதாகும்.

களஞ்சியம், பல்வேறு அறிவுத்துறை பற்றிய கருத்துக்களைக் கொடுக்க முயலுகிறது. அறிவு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே போவதால், அவ்வறிவால் அறியப்பட்ட எல்லாவற்றையும் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்க முற்படும்போது அவற்றைப் பற்றிய முக்கியமான சில செய்திகளை மட்டும் களஞ்சியம் வெளியிடுகிறது.

அரிஸ்டாடில் (Aristotle) போன்ற கிரேக்க தத்துவ அறிஞர்கள் பொருள்களின் நுட்பங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றின் தன்மைகளை விளக்கி வந்திருந்த போதிலும், அவற்றை யெல்லாம் களஞ்சியமாக ஆக்கிக் காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை.

கி. மு. முப்பதாம் ஆண்டிலிருந்த வாரோவும் (Varro) கி. பி. 23—79-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வாழ்ந்த பிளினியும் (Pliny) தனித்தனியாக லத்தின் மொழிக் கருத்துக் கோவைகளைச் சேர்த்தார்கள். அவைகள் தாம் முதன் முதலாக இயற்றப்பட்ட களஞ்சியங்களாகும். பிளினி எழுதிய 'இயற்கை வரலாறு' (Natural History) என்பது முப்பத்தேழு பாகங்களை யுடையது. அவற்றில் 2493 அத்தியாயங்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் செடி கொடி வகைகள், மர வகைகள், காய், கனி, கிழங்கு வகைகள், விலங்கினங்கள் (மனிதன் உள்பட) தட்ப வெட்ப நிலையறிவு, நில அறிவு, கலைப்பிரிவுகள், மருந்து வகைகள், நஞ்சுடைய பொருள்களின் தப்பும் வழிகள், வைத்திய நியுணர்கள் பற்றியவை, தந்திர வித்தை, கவின் கலைகள், உலோக வகைகள், உலோக மாத்துக்கள் ஆகிய பல

பொருள்களும் விளக்கப்பட்ட டிருக்கின்றன. பிளினி கி. பி. 79-ல் இறந்தார். அவர் ஒரு அறிவியல் அறிஞ ராகவோ, தத்துவ அறிஞராகவோ இருக்கவில்லை. இயற்கை நுட்பங்களை யெல்லாம், அறிந்தவர் கூட அல்ல. அவர் தம்முடைய ஓய்வு நேரங்களில், 464 ஆசிரியர்கள் எழுதிய சுமார் 2000 நூல்களிலிருந்து ஏறக்குறைய 20,000 கருத்துக்களைத் திரட்டி களஞ்சி யம் உண்டாக்கினார்.

கி. பி. ஐந்தாவது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காபெல்லா (Capella) என்ற ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்துப் பேரறிவாளி செய்யுளும், உரை நடையுங் கலந்த களஞ் சியம் ஒன்றை இயற்றினார். இடைக் காலங்களில் மக் கள் அதனைப் பெரிய தொரு கல்விக் களஞ்சியமாகக் கருதினர். கல்விச் சாலைகளில் அதனையே பாட நூலாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் காணப்படும் செய்யுட்களை மனப்பாடம் செய்வதுகற்றறிந்தோரின் அந்தக் கால வழக்கமாக இருந்து வந்தது.

செவில்லி (Seville) நகரத்துப் பாதிரியராக இருந்த இஸிடோர் (Isidore) என்பார் கி. பி. 600-630-க்கு இடையில் ஒரு களஞ்சியத்தை உருவாக்கினார். அந்தக் காலங்களில் கல்வியறிவுடையோர் பெரும்பாலும் பாதிரிமார்களாகவே இருந்ததால் இந்த செயல் அவர்களால் முடிவதாயிற்று.

கி. பி. 847-ம் ஆண்டில் மெய்னி (Mainy) நகரத்துப் பாதிரியார் ஹெரபானஸ் மெளரஸ் (Herabanus Mauru-) ஒரு களஞ்சியம் இயற்றினார். அது 22 பாகங்களைக்கொண்டிருந்தது.

கி. பி. பத்தாவது நூற்றாண்டில் பிராலி (Farali) என்ற அறிஞர் களஞ்சியம் ஒன்றை யெழுதி இலக்கிய உலகில் நடமாட விட்டார்.

அதற்குப் பிறகு பெரும்புகழ் வாய்ந்த களஞ்சியமாக விளங்கியது பியூவெய்ஸைச் சேர்ந்த வின்சென்ட் (Vincent of Beauvais) என்பார் எழுதியதாகும். அவர் கி. பி. 1190-1264-க்கும் இடையில் வாழ்ந்தவராவார். அவர் 13-வது நூற்றாண்டின் அறிவுலகைப்படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் அக்களஞ்சியத்தில்.

பிரான்ஸ் (Florence) வாசியான புருனெட்டோ (Brunetto) நாடு கடத்தப்பட்டு பிரான்ஸ் நாட்டிலே காலந் கழித்த பொழுது பிரெஞ்சு மொழியிலே ஒரு களஞ்சியம் உண்டாக்கினார். கி. பி. 1260-ம் ஆண்டிலிருந்து கி. பி. 1267-ம் ஆண்டு வரையிலும் அவர் பிரான்ஸ் நாட்டிலே தங்கியிருந்தார்.

பிரான்ஸ் நாட்டு அரசவையின் வரலாற்றுகிரியராக விளங்கிய ஜீன்-டி-மாக்னன், (Jean De Magnan) வீர வரலாறுகளைப் பிரெஞ்சு மொழியில் செய்யுளுவில் களஞ்சியமாகத் திரட்டித்தர முற்பட்டார். அதனை 20,000 அடிகள் கொண்ட பத்துப் பாகங்களாக ஆக்கித் தருவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் அதை முடிவு பெறச் செய்வதற்கு முன்பே இராக் கொள்ளைக்காரர்களால் கொல்லப்பட்டு இறந்ததால், அவர் எழுதிய வரையிலும் உள்ளதை 11,000 அடிகள் கொண்ட பத்து பாகங்களாகப் பிறகு வெளியிட்டனர்.

இவ்வாறாக ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வளர்ந்து வந்த களஞ்சியங்கள், ஒவ்வொரு துறையையும் பற்றிய கருத்

துக்களை நாளுக்கு நாள் சிறப்பாகக் கொடுக்கத் தலைப் பட்டன. ஒவ்வொருவரும் தங்களாலானதைச் செய்து, களஞ்சியத்தை எழில் பெற்றதாகக் முயன்று, மறைந்தனர். அவர்கள், தங்கள் அறிவு தாங்கும் அளவுக்குச் சமந்து வந்த கருத்து மணிகளைக் களஞ்சியத்தில் கொட்டி நிரப்பினர். மக்கள் தங்கள் அறிவுப் பசியைத் தணிக்க எண்ணும்போது களஞ்சியத்திலிருந்து கருத்து மணிகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

கி.பி. 1474-ல் இத்தாலி மொழியில் பி. லாட்டினி (B. Latini) என்பவர் ஒரு களஞ்சியம் உண்டாக்கினார்.

கி. பி. 1559-ல் பால் சீலிஞ்சம் (Paul Sealieh) 1615-ல் அண்டோனியா ஜாராவும் (Antonria Zara) 1630-ல் அலர்டெட்டும் (Airted) 1674-ல் மொரேரியும் (Moreri) தனித்தனியே லத்தீன் மொழியில் களஞ்சியங்கள் தோற்றுவித்தார்கள்.

ஆங்கிலத்தில் களஞ்சியத்தை அகர வரிசையில் முதல் முதலாக எழுதியவர் லண்டன் பாதிரியான ஜான் ஹாரிஸ் (John Harris). அவர் கி. பி. 1667-1719-க்கு இடையில் வாழ்ந்தவர்.

களஞ்சியத்தைப் பெரிதாகவும், விரிவானதாகவும் முதல் முதலாகக் கொண்டுவர பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டவர், லீப்சிக் (Leipzig) நகரில் வாழ்ந்த ஜோஹன் ஹெயின்ரிச் ஜெட்லர் (Johann Heinrich-Zeadler. 1766-1760) என்ற புத்தகக் கடை வியாபாரியாவார்.

இலக்கிய உலகிலே அதுவரையில் எழுந்திராத அளவுக்குப் பெரிதாகவும், போற்றத் தகுந்ததாகவும்,

இலக்கியச் சுவைப் பொதிந்ததாகவும், புரட்சியை உண்டுபண்ணக் கூடியதாகவும் அமைந்த களஞ்சியம் "பிரெஞ்சுக் களஞ்சியம்" ஆகும். அது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு கொடுத்த பரிசு.

பிரான்ஸ் நாட்டில் குடியேறியிருந்த ஜான் மில்ஸ் (John Mills) என்ற ஆங்கிலேயர் சேம்பர்ஸ் களஞ்சியத்தை மொழி பெயர்த்துத் தருவதன் மூலம் 1743—45-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் பிரெஞ்சுக் களஞ்சியத்தை உருவாக்க முயன்றார். லெப்ரிடன் (Lebreton) என்ற அச்சியற்றுபவர் ஒருவரிடம் களஞ்சியத்தை அச்சடிக்கக் கொடுத்தார். பிரான்ஸில் அன்னியர் ஒருவர் நூல் அச்சியற்ற வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறுவது கடினமாக இருந்ததால் லெப்ரிடன் தன் பெயரிலேயே அச்சிட்டார். இது மில்ஸ்-க்குப் பிடிக்கவில்லை. மில்ஸ் லெப்ரிடனை வசை மொழிகளால் தாக்கி விட்டுத் தான் மேற்கொண்ட செயலைக் கைநழுவ விட்டார். பின்பு அவர் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றுவிட்டார்.

பிரான்ஸ் கல்லூரியில் தத்துவப் பேரறிஞராக விளங்கிய ஜீன்பால் டி குவா டி மால்விஸ் (Jean Paul de Gua de Malves) என்பவர் களஞ்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் தொழிலை மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அதுவரையில் திரட்டப் பட்டக் கருத்துக் கோவைகளிலுள்ள குற்றங்களைக் களையவும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளைச் சேர்க்கவும் ஆன முயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டார். லாயி (Louis) கண்டிலாக் (Condillac) டி அலெம்பர்ட் (d'Alambert) டைடெராட் (Diderot) போன்ற கற்றறிவாளர்களின் துணைகொண்டு களஞ்சி

யத்தைச் செப்பனிட அவர் முயன்றார். களஞ்சியத்தை வெளியிட எண்ணிய பதிப்பாளர்கள் டி. சுவாவிற்சூப் பொது மக்கள் செல்வாக்கு இல்லாததால் விற்பனை வெற்றி தராது என்று கருதி அவரை அலட்சியப்படுத்தினர். அவர் போடும் திட்டம் ஒவ்வொன்றும் மிக்க செலவைக் கொடுக்கிறது என்று குற்றஞ் சாட்டினார். அவரால் இவற்றை யெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. ஆகவே தொகுப்பாசிரியர் வேலை யினின்று அவர் விலகினார்.

பதிப்பாளர்கள் களஞ்சியத்தைப் பொறுத்த அளவில் அதிகப் பொருள் முன்பணமாகச் செலவழித்து விட்டதால் எப்படியாவது அதை வெளிக்கொண்டுவந்துவிட வேண்டும் என்று துடியாய்த் துடித்தார்கள். அகராதி ஒன்றைச் செப்பனிட்டுப் போதிய அனுபவம் பெற்றிருந்த டைடெராட்டிடம் அந்த வேலையை ஒப்படைத்தனர். டி. சுவா சேர்த்து வைத்திருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளை யெல்லாம் கிள்ளுக்கீரை போல அலங்கோலமாக டைடெராட்டிடம் கொடுத்தனர். சூப்பை உருவத்தில் தென்பட்ட அவற்றிலிருந்து உருப்படியாக எதையும் சேர்த்தெடுக்க முடியவில்லை. புதிய களஞ்சியம் ஒன்றைத் திரட்டும்படி டைடெராட் பதிப்பாளர்களைத் தூண்டினார். டி' அலெம்பர்ட் கணித தொடர்புடைய குறிப்புகளைச் சேர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். மற்றும் வெவ்வேறு துறைகள் பற்றிய குறிப்புகளைச் சேர்ப்பதற்கென்று 21 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்களெல்லாம் தவறுகள் மிகுந்ததும், பொருள் விட்டுப் போனதுமானக் கட்டுரைகள் எழுதித் தொகுப்பில் சேர்க்கத் தலைப்பட்டார்கள். மூன்று

மாதத்திற்குள் எல்லாம் முடிந்துவிட வேண்டும் என்று பதிப்பாளர்கள் தொல்லை கொடுத்தனர். கட்டுரை வழங்க ஒப்பியவர் யாரும் குறித்த காலத்திற்குள் அனுப்பி வைக்கவில்லை. இசையைப்பற்றி மட்டும் ரூசோ ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அதாவும் அவசரமாகவும், அரைகுறையாகவும் எழுதி முடித்ததாகும் என்று ரூசோவே ஒப்புக் கொண்டார். இந்த நிலையில் களஞ்சியத்தை உருவாக்குவது செய்யத்தகாத செயல் என்று அரசு கருதிற்று. அதில் எழுதப்பட்டிருந்த கட்டுரை ஒன்றுக்காக 1749 ஜூலை 29-ம் நாள் டைடெராட்டை தண்டித்துச் சிறைபிட்டார்கள். சிறைபில் 28 நாட்கள் காலக் கழித்த பின்பு 3-மாதம் பத்து நாட்கள் சிறைக்கு வெளியே கைதியாகவே வைக்கப்பட்டிருந்தார். டைடெராட்டைச் சிறைக்கு அனுப்பினார்களே யொழிய களஞ்சியம் உருவாக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை சிறைக்கனுப்பவில்லை. காலத் தாழ்வு ஏற்பட்டது. எனினும் அச்சியற்றுதல் நிற்கவில்லை.

1750-ம் ஆண்டில் களஞ்சியம் எப்படிக் கொண்டு வரப்படும் என்பதற்கான முன்னறிவிப்பை, டைடெரெட் வெளியிட்டார். அதன்படி 8 பாகங்களையும், 600 பக்கங்களையும் கொண்டதாக அக்களஞ்சியம் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. 1751-ல் முதல் பாகம் தோற்ற மளித்தது. இரண்டாவது 1752 ஜனவரியில் வெளிவந்தது. களஞ்சியத்தின் அவ்விரு பாகங்களும், அரசாங்கத்தின் பார்வையை ஈர்க்குமளவுக்கு உலவி வந்தன. மன்னனுக்கும், மதத்திற்கும் தீங்கிழைக்கக் கூடியது அக்களஞ்சியம் என்று கருதி, அதைப் பரப்பக் கூடாது என்று அரசாங்கம் தடை

யுத்தரவு விதித்தது. அது 1752 பிப்ரவரி 9-ல். பிப்ரவரி 21-ல் அதை அச்சியற்றுபவரான லெப்ரிடனின் வீடு சோதனையிடப்பட்டது. படங்களோ, கட்டுரைகளோ ஒன்றுகூட அங்கு காணப்படவில்லை. மூன்றாம் பாகத்திற்கான கட்டுரைகளும் மறைந்து விட்டன. டைடெராட்டும் மற்றொரு பதிப்பாளரும் சேர்ந்து எல்லாவற்றையும் வேறிடங்களில் பதுக்கி வைத்து விட்டார்கள். ஜெஸ்யூட் பாதிரிமார்கள் தங்களுக்கொத்தாற்போல் களஞ்சியத்தைத் தொடர்ந்து எழுத முயன்றனர். ஆனால் அது அவர்களால் இயலவில்லை.

நாளடைவில் களஞ்சியம் நாட்டிற்குப் பெருமையளிக்கக்கூடிய தொன்றாகும் என்ற எண்ணம் அரசினருக்கு ஏற்பட்டது. பின் தொகுப்பாசிரியர்களை வரவழைத்து, களஞ்சியத்தின் வேலைகளை மீண்டும் துவக்குமாறு அரசாங்கம் தூண்டியது. காலஞ்சிறிது தாழ்நேர்ந்தாலும் மூன்றாவது பாகம் 1753-ம் ஆண்டு காட்சியளித்து விட்டது. 1757 நவம்பருக்குள் ஏழு பாகங்களும் முற்றுப் பெற்றன. பழமைக்கு மாறான கருத்துக்கள், புதிய கண்டுபிடிப்புகள், விதவிதமான செய்திகள், அதுவரை காணப்படாத வரலாறுகள், பிறநாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள், மதப் பற்றைப் போக்கக்கூடிய கொள்கைகள், அரசனின் அக்கிரமச் செயல்கள், குருமார்களின் பித்தலாட்டங்கள் ஆகிய பலவும் களஞ்சியத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருந்ததால், பாமர மக்கள், வெவ்வேறு நிலைபில் நின்று, களஞ்சிய கர்த்தாக்கள்மீது வசைச் சொற்களை வீச ஆரம்பித்தார்கள். பொது இடங்களில் களஞ்சியத்தின்பகுதிகள் சிழித்து நெருப்பிலிடப்பட்டன. எங்கும்

கிளர்ச்சி. களஞ்சியத்தை ஆதரிப்பது குற்றமெனக் கருதப்பட்டது. அதன் ஆதரவாளர்கள் பல இடங்களிலும் தாக்கப்பட்டார்கள். பாரிஸ் பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் தீட்டப்படவேண்டிய அளவுக்கு எதிர்ப்புணர்ச்சி எங்கும் பரவியிருந்தது. எந்தப் புதுமையையும் எதிர்க்கும் மனப்பான்மை கொண்ட மக்கள் இதனையும் எதிர்த்தார்கள்! பாராளுமன்றம் 1759 ஜனவரி 23-ல் இதற்கென்று கூடி, களஞ்சியத்தின் விற்பனையையும், பரவுதலையும் தடுக்க சட்டமொன்று இயற்றியது. பிப்ரவரி 6-ந் தேதி மறுபடியும் ஒரு உத்தரவு போட்டு, களஞ்சியத்தைச் சேர்ந்த மற்ற நூல்களெல்லாம் எரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், களஞ்சியம் மட்டும் ஒன்பது பேர் அடங்கிய குழுவின் ஆய்வுக்கு விடப்பட வேண்டும் என்றும் பாராளுமன்றம் கூறிற்று.

சின்னாட்களுக்குப் பிறகு டைடெராட் தனிப்பட்ட முறையில் அச்சியற்றும் உரிமை பெற்று, களஞ்சியத்தை அச்சிடத் தொடங்கினார். ஆனால் எல்லா பாகங்களும் அச்சியற்றி முடியும் வரையில் அவற்றை வெளியிடக் கூடாது என்ற நிபந்தனை மட்டும் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. என்றாலும் இரகசியமான முறையில் பாரிஸிலும், வர்செயில்லீலும் களஞ்சியத்தின் பிரதிகள் பரப்பப்பட்டன. களஞ்சிய சந்தாதார்களின் பட்டியலை, அரசாங்கத்திடம் ஒப்புவிக்குமாறு அச்சுக் கூடச் சொந்தக்காரரான லெப்ரிடனை அரசியாலர் வற்புறுத்தினார். அவர் கொடுக்க மறுக்கவே 1766-ம் ஆண்டில் எட்டு நாட்கள் பாஸ்டிலி சிறையில் தள்ளப்பட்டிருந்தார். கைப்பற்றப்பட்ட பட்டியலின்படி,

சந்தாதாரர்களுக்கெல்லாம், அரசாங்கம் உத்தரவொன்றனுப்பி, அவர்களிடமிருக்கும் பிரதிகளையெல்லாம் போலிசாரிடம் ஒப்படைக்கும்படி கட்டளையிட்டது.

துப்பாக்கி மருந்து எப்படிச் செய்யப்படுகிறது என்ற ஐயம் ஒரு பொழுது அரண்மனையில் எழுந்தது. அதற்குச் சரியான விளக்கங் காண முடியாமல் அரச குடும்பத்தில் விவாதம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. அரசி தன் காலிலணிந்துள்ள காலுறை எப்படிச் செய்யப்படுகிறது என்பதை அறிய ஆவலுற்றாள். இம் மாதிரியான பல ஐயப்பாடுகள் அவ்வப்போது எழுந்தன. அவற்றை யெல்லாம் விளக்கிக் காட்ட வழியொன்றுங் காணப்படவில்லை, எல்லாவற்றிற்கும் விளக்கந்தரும் களஞ்சியம் பறிமுதல் செய்யப்படாமலிருந்தால்; ஐயங்களெல்லாம் போக்கப்பட்டுவிடும் என்று அரசனுக்குக் கூறப்பட்டது. அரசன் 'களஞ்சியம் அபாயகரமானது' என்று தன்னிடம் அறிவிக்கப்பட்ட தால்தான் அதைப் பறிமுதல் செய்ய அனுமதி கொடுத்ததாகவும், அது அப்படியில்லை என்று கூறப்படுவதால் அதன் பிரதியொன்றைத் தன் பார்வைக்கு அனுப்பி வைக்கும்படிக் கட்டளையிட்டான். வேலையாட்கள் உடனே களஞ்சியத்தின் 21 பாகங்களையும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அரசன் முன்னால் குவித்தார்கள். அரசன் மலைத்துப் போனான். அவைகள் ஐயப்பாடுகளையெல்லாம் போக்கக் கூடியனவாக இருக்கக் கண்ட அரசன் அவரவர் பிரதிகளை அவரவர்களிடம் திருப்பிச் சேர்ப்பிக்குமாறு கட்டளையிட்டான். களஞ்சியத்தின் மீதிருந்த தடை தளர்ந்தது. களஞ்சியம் மீண்டும் உருவாக ஆரம்பித்தது. அது

அச்சியற்றப்பட்ட லெப்ரிடன் அச்சக்கூடம் 50 பேர் களைக் கொண்ட பெரிய அச்சக்கூடமாக அக்கால நிலை யில் பாரிஸ் நகரில் கருதப்பட்டது.

டைடெராட்டும் அவனைச் சேர்ந்த பிழை திருத்து வோரும் பிழைதிருத்தஞ் செய்யும்போது, எவை அவர் களுக்குச் சரியில்லை யென்றும், ஆபத்துத் தரக்கூடியன வென்றும் காணப்பட்டவோ, அந்த ஏடுகளை மட்டும் எழுதினோர் பதிப்பாளர் ஆகியோரின் சம்மதமில்லாமல், இரவோடு இரவாக அவசர அவசரமாகப் பதுக்கி வைக் கத் தலைப்பட்டனர். அவர்களுக்கு விருப்பமில்லாத பகுதிகளெல்லாம் கத்தரிக்கப்பட்டு விட்டன. எஞ் சியவை சரியாகப் பொருள் கொடுக்கின்றனவா, சொற் கள் கோர்வையாகச் செல்லுகின்றனவா என்பதைக் கூடப்பாராமல் தொகுத்தனர். சி ஃ ஏடுகளை, இருந் தால் பறிமுதல் செய்யப் பட்டாலும் படலாம் இன்று கருதி, அவர்களே எரித்து விட்டார்கள். கட்டுரை வழங்கிய ஆசிரியர்களின் அனுமதி பெறாமலேயே வெட்டு ஒட்டு வேலைகளை அச்சக்கூடத் தொழிலாளர் தலைக்குத் தலை செய்து வந்தனர்.

டைடெராட் நாள் முழுவதும் அச்சக்கூடத் திலேயே காலங்கழித்து வந்தான். பிறருடைய கட்டு ரைகளைச் சரி பார்ப்பதும், தானே கட்டுரைகள் எழுதி சேர்ப்பதும் அவனது வேலையாக இருந்து வந்தது. முத லில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1200 லிவரிகள் (பிரஞ்சு நாண யம்) சம்பளம் பெற்றான். பிறகு பாகம் ஒன்றுக்கு 2500 லிவரிகளும், அதைத் தவிர மொத்தமாக 20,000 லிவரிகளும் பெற்றான். களஞ்சியம் வெளியிடுவதற் கேற்பட்ட மொத்த செலவு 11,58,000 லிவரிகள். அவற்றால் ஏற்பட்ட லாபம் 21,62,000 லிவரிகளாகும்.

களஞ்சியத்திற்குக் கட்டுரை வழங்கியவர்களில் முக்கியமானவர்கள் வால்டைர் (Voltaire) யூலர் (Euler) மர் மான் டெல் (Marmontel) மான் டெஸ்க்யூன் (Montesquien) டி ஆன்வில் (D' Annville) டி ஹால் பாக் (D' Holbock) டின்காட் (Tingot) ஆகியோராவார்.

பிரெஞ்சுக்களஞ்சியத்தை உருவாக்க டைடெராட் பட்ட தொல்லை சொல்லொணாதவை. மன்னனின் அடக்குமுறைச் சட்டம் ஓர்பால். மதக் சூருமார்களின் சீற்றம் மற்றோர் பால். மக்களின் வசைச் சொல் வேறோர்பால், அம்மம்! எப்பக்கமிருந்தும் எதிர்ப்பு நெருப்பிடையே உருகும் தங்கம் போல களஞ்சியம் அவ்வளவு எதிர்ப்புக்களிடையேயும் ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

களஞ்சியத்தின் விளைவால் பிரான்ஸ் நாட்டில் அறிவுப் புரட்சி கொழுந்துவிட்டு எரியத் தொடங்கிற்று. பழமைக் கருத்துக்கள் அத்தியில் கருகத் தொடங்கின. மன்னன், மதம், மக்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி சற்றுத் தெளிவான கருத்துக்களைக் களஞ்சியம் மக்களிடம் கொட்டிற்று. பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் 'பிரெஞ்சுக் களஞ்சியத்திற்கும் ஒரு பங்கு உண்டு.'

பிரெஞ்சுக் களஞ்சியம் உண்டாக்கிய அளவு கிளர்ச்சியை, வேறு எந்தக் களஞ்சியமும் உண்டாக்கவில்லை. அது, பல பொருள்களைப்பற்றிய செய்திகளை விளக்கிக் காட்டும் அகராதியாக மட்டுமல்லாமல், அவை பற்றிக் கொள்ளவேண்டிய கருத்தினையும் வளர்ப்பதாக இருந்தது. மதச்சார்புடைய கொள்கைகளையும், மதத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களையும் ஒரு சேர அது கொடுத்தது. மன்னனுக்குப் பகையாகக் காட்சி யளித்தது; மதத்திற்கும் பகையாக விளங்கிற்று. அந்தப் பகைமை சிலரைத் தூக்குமேடைக்கு அனுப்பி

யது; சிலரைச் சிறையில் தள்ளியது; மற்றும் சிலரை நாடு கடத்திற்று.

பொதுவாக அக் களஞ்சியத்தில் உயர்தரக் கட்டுரைகளும், மட்ட ரகக் கட்டுரைகளும் விரவி யிடம் பெற்றிருந்தன. சரியான மேற்பார்வை கிடையாது. கட்டுரைகளெல்லாம் அவசரக் கோலத்தில் அள்ளிக் கொட்டப்பட்டவை. வால் டைர் அக் களஞ்சியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “களஞ்சியம் பாதி பளிங்கினாலும், பாதி மரத்தாலும் செய்யப்பட்டதாகும்” என்று குறிப்பிட்டார். தொகுப்பாசிரியரான டைடெராட்டே முழுத்திருப்தி அடையவில்லை. நல்ல எழுத்தாளர்க்குப் பணவுதவி செய்ய போதிய அளவு பொருளில்லாததால், தகுதியற்ற எழுத்தாளர்களைக் கொண்டு பலதிறப்பட்ட செய்திகளும் சேர்க்கப்பட்டன. பிரெஞ்சுக் களஞ்சியத்தை ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் எழுதப்பட்ட நூல்கள் ஏராளம். 18-வது நூற்றாண்டில், பிரெஞ்சுக் களஞ்சியம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட சிறந்த இடத்தை, வேறெந்த நூலும் எட்டிப் பிடிக்கவில்லை!

ஆங்கில மொழியில் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் “பிரித்தானியக் களஞ்சியம்” (Encyclopaedia of Britanica) 1771-ம் ஆண்டில் முதன் முதலாக மூன்று பாகங்களுடன் வெளிவந்தது. அது 2670-பக்கங்களையும், 160 படங்களையும் கொண்டு விளங்கிற்று. ஸ்காட்லாந்து நாட்டின் கற்றோர் குழுவொன்றின் முயற்சியால் அக்களஞ்சியம் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டது.

1778-ல் 2-ம் பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது. அப்பொழுது அது 10 பாகங்களாக விரிந்து 8595 பக்கங்களையும் 340-படங்களையும் கொண்டிருந்தது.

1797-ல் 3-ம் பதிப்பு பதிப்பிக்கப்பட்டது. அது போது அதன் பாகங்கள் பதினெட்டாகி, பக்கங்கள் 14,579 ஆகி படங்கள் 542-ஆக விரிந்திருந்தன.

4-ம் பதிப்பு 1810-ல் வெளிவந்தது. அதில் பாகங்கள் 20, பக்கங்கள் 16,037; படங்கள் 581 இடம் பெற்றிருந்தன.

5-ம் பதிப்பு 1817-ல் அச்சியற்றப்பட்டது. அதில் அதிக மாறுதல் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

6-ம் பதிப்பும் முன்னையதைப் போலவே தான் கொண்டு வரப்பட்டது.

7-ம் பதிப்பு 1842-ல் 21-பாகங்களோடு வந்தது. அதில் 17, 101 பக்கங்களும் 506 படங்களும் இருந்தன, சில அவசியமில்லாத படங்கள் இப்பதிப்பில் எடுக்கப்பட்டுவிட்டன.

8-ம் பதிப்பு 21 பாகங்களோடு 1860-ல் வெளிவந்தது. அதில் பக்கங்கள் 17,957; படங்கள் 402. இப்பதிப்பிலும் சில படங்கள் குறைக்கப்பட்டு விட்டன.

9-ம் பதிப்பு 24-பாகங்களோடு 1889-ல் தோற்றமளித்தது.

10-ம் பதிப்பில் சில புதிய பாகங்களையுஞ் சேர்த்து 35-பாகங்களாகக் கொண்டு வந்தனர்.

11-ம் பதிப்பின்போது அதாவது 1911-ல் 35-பாகங்கள் 29 பாகங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன.

12-ம் பதிப்பு 1922-ல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. 29-பாகங்களோடு கூடுதலாக மூன்று பாகங்கள் சேர்க்கப்பட்டன.

13-ம் பதிப்பு 1926-லும், 14-ம் பதிப்பு 1929-லும் வெளி வந்தன. அதற்குப் பிறகு சில ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையும், பிறகு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையும் கூடுதலான பாகம் ஒன்றை இணைத்து வந்தார்கள். இப்பொழுதும் இணைத்து வருகிறார்கள். பிரித்தானியாக்களஞ்சியம், தற்பொழுது எப்பொருளையும் தன்னுடைய கவி அவற்றிற் கெல்லாம் விளக்கத் தரும் பெற்றியதாக விளங்கி வருகிறது. அது புது பெற்றதொரு களஞ்சியமாக இன்று உலகில் உலவி வருகிறது!

சீனாவில் 5020 பாகங்களையும், 6109-பொதுத் தலைப்புகளையும் கொண்ட களஞ்சியம் ஒன்று கி. பி. 1726-ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது அது பீக்கிங் (Peking) நகரில் பேரரசன் ஹாங்கியின் கட்டளையின் பேரில் அச்சியற்றப்பட்டது.

கி. பி. 1408-ல் யாங்-லோ (Young-lo) என்ற சீனன் 11,100 பாகங்கள் கொண்ட களஞ்சியம் ஒன்றை உருவாக்கினான். ஒவ்வொரு பாகமும் 1½ அங்குல கனமுள்ளவை. 1900-ல் பீக்கிங்கிலுள்ள நூல் நிலையம் போர் காரணமாகத் தாக்கப்பட்டு அழிக்கப்படும் போது, அதிலிருந்த களஞ்சியத்தின் பிரதிகளெல்லாம் பாழாக்கப்பட்டன. நாங்கிங்கிலிருந்த மற்ற ஒரே பிரதியும் பெருந் தீய்க்கு இரையாயிற்று. 11,100 பாகங்கள் கொண்ட அந்தக் களஞ்சியத்தின் சில பாகங்களே தற்பொழுது காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழகத்தில் இற்றைக்கு ஈராயிரத் தைந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுந்த தொல்காப்பியம் என்ற பேரிலக்கணம் ஒரு வகையில், தமிழில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதல் களஞ்சியம். அந்தச் சொல்லிற்கு மேலை நாட்டார்கள் என்ன கருத்தாட்டி கொண்டாடி வந்தார்களோ அதன் முழுப் பொருளும் தொல்காப்பியத்திற்கும் பொருந்துவதாயில்லை என்றாலும், பல திறப்பட்ட

கருத்துக்களும் இலக்கணங் கூறும் பொருட்டு, பல்வேறு கருத்துக்களை ஒன்று திரட்டிக் கொடுத்தலால் தொல்காப்பியத்தை முதன் முதலாக எழுந்த களஞ்சியம் என்று சொல்வது தவறாகாது. மற்ற மொழியிலுள்ள இலக்கணங்களெல்லாம் மொழி ஒன்றுக்கே இலக்கணம் வகுக்கின்றன. ஆனால் தொல்காப்பியமோ, மொழிக்கு மட்டுமல்லாமல், மக்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பலதரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இலக்கணம் வகுத்துக் கூறுகின்றது. தொல்காப்பியத்தின் மூன்று பெரும்பாகங்களான எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்பவற்றுள் எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதிகாரமும் மொழியிலக்கணங் கூறுகின்றன. பொருளதிகாரம் ஒன்பது இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் மெய்ப்பாட்டியல் என்பது 'ஸைகாலஜி' (Psychology) என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் தன்மையை அதாவது உடலிற்றேன்றும் மாறுபாடுகளை யெல்லாம் விரித்துக் கூறுகிறது. அகத்திணையியல் என்பது உள்ளத்தில் இன்பந்தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருக்கும் அகப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும், களவியல் காதல் வாழ்வு பற்றியும், கற்பியல் இல்லை வாழ்வு பற்றியும் கூறுகிறது. புறத்திணையியல் அரசாட்சி, போர் முறை போன்ற மனிதன் புற உலக வாழ்வு பற்றி விரித்துக் கூறுகிறது. பொருளியல் பல்வேறுபட்ட புறவொழுக்கங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. செய்யுளியல் பாக்கள் இயற்றும் முறைபற்றியும், உவமவியல் உவமை கூறும் இலக்கியப் பகுதியின் சிறப்பு பற்றியும், மரபியல் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றியும் தெரிவிக்கின்றன. தொல்காப்பியர், அவருக்குமுன்பிருந்த பலபேராசிரியர்களின் நூல்களை நன்கு கற்று அவற்றினின்றும் தொல்காப்பியக் களஞ்சியத்தைத் திரட்டினார் என்பது "என்ப", "என்மனார் புலவர்", "என்றிசினோரே", "என்று

நவீந்திசினேரே” என்று அவர் கூறும் சொற்றொடர் களால் நன்கு தெளிவாகும்.

வான நூல், மருத்துவ நூல், மர நூல், விலங்கு நூல், சிற்ப நூல், ஓவிய நூல், கொத்து வேலைக்குரிய நூல், ஆடல் பாடல், இசை, கூத்து ஆகியவற்றை விளக்கும் நூல்கள் என்றவாறாகப் பலவகைப்பட்ட நூல்கள் தமிழில் சிறப்புற்று விளங்கி யிருந்திருக்கின்றன வென்றாலும், அவற்றை பெல்லாவற்றையும் பற்றிச் சிறிதளவாவது அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் திரட்டித் தொகுத்துக் கொடுப்பார் யாரும் தமிழகத்தில் இதுவரையில் தோன்றாமல் இருந்தது இரங்கத்தக்க தொன்றாகும். அந்தக் குறை, இதுவரையிலும் போக்கப்படாமல்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது.

இன்று உலகம் போற்றும் நிலையில் சிறப்புற்று விளங்கும் பிரித்தானியாக் களஞ்சியம், பல பேரறிஞரின் பல்லாண்டு உழைப்பின் பயனாகும். ஆண்டு தோறும் அது விரிந்து செல்லுமாறு அங்கு அறிஞர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்கிறார்கள். அண்டத்தில் தொலை நோக்கு ஆடிக்கு (தூரதிருஷ்டக் கண்ணாடி) எட்டும் அளவில் உள்ள நெருப்புக் கோளத்திலிருந்து நீள் கடலின் அடியில் உலாவும் சிறு உயிர் வகைகள் வரையிலும், காட்டுமிராண்டிகளின் காதுகளில் விழுந்த முதல் கதையிலிருந்து அணுகுண்டின் வரலாறு வரையிலும் உள்ள எல்லாவற்றையும் பற்றிய விளக்கத்தை அக்களஞ்சியம் கொட்டுகிறது. அதைப்போன்ற தொரு களஞ்சியத்தைத் தமிழில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அவா தமிழகத்தில் இன்று அரும்பியுள்ளது. அது ஒரு நல்ல அறிஞரையைக் காட்டுகிறது. அந்த

முயற்சி பூத்து, காய்த்து, கனியவேண்டும். அப்பொழுது தான் தமிழிலக்கியப் பூஞ்சோலை மணங் கமழும். தமிழின் நல்லிசை வான் பரந்து நிற்கும் காலந்தான் தமிழர்க்கு மகிழ்வூட்டும் பெருநாளாகும்.

நாகரிகம் படைத்த நாடுதோறும், இலக்கியத்தின் ஒருபெரும் முகடெனக் காட்சியளித்து நிற்பது களஞ்சியமாகும். களஞ்சியத்திலிருந்து சொரியப்படும் கருத்துக்கள், உள்ளத்தில் பாய்ந்து, உலகியல் அறிவை வளம்படுத்துகின்றன. அத்தகைய தன்மை வாய்ந்த களஞ்சியம் தமிழில் தோன்றாத காரணத்தினால்தான், சென்ற காலத் தமிழ்ப் புலவர்களின் அறிவு ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளேயே சுற்றித் திரிவதாக இருந்து வந்தது. தமிழ் இலக்கியங்களில் இதுவரையில் கூறப்பட்டவையன்றி வேறு எதையும் அறியாதாராகவே பிறரைக் காலத் தமிழ்ப் புலவர்களெல்லாம் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்; இன்னும் ஒரு சிலர் அப்படியே இருந்து வருகிறார்கள். பழைமைக் கருத்துக்களையே இறுகத் தழுவிக்கொள்ளும் மனப்பான்மை வளர்ந்து வந்ததால் புதியனகானும் விழையும் பலவற்றை அறிய வேண்டும் என்ற அவாவும் அவர்களுக் கெல்லாம் ஏற்படவில்லை. ஆகவேதான் களஞ்சியம் என்ற ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமே அவர்கள்பால் எழவில்லை.

தமிழ் என்றால் சைவம், சைவம் என்றால் தமிழ் என்ற முறையில் சைவர்களால் தமிழிலக்கியம் வளர்க்கப்பட்டு வந்தது. சைவனைக் கண்ட வைணவனும் அவ்வாறே தமிழிலக்கியத்தைத் தன் சமயத்திற்கும் பயன்படுத்தினான். பிற சமயங்களும் அந்த முறையையே

கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கின. தமிழில் காவியம் இயற்றுவதென்றால் கடவுளைப்பற்றி — சமயத்தைப் பற்றி! கதை, கட்டுரை, கவிதை எல்லாம், அவைகளைப் பற்றியே! இந்த நிலை மாறி தமிழ் வேறு, கடவுள் வேறு; தமிழ் வேறு, சமயம் வேறு; தமிழ் என்றால் அறியப்படும் அனைத்தையும் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் ஒரு கருவி என்ற எண்ணம் பிறக்கவேண்டும். அந்த எண்ணம் ஏற்பட்டால் அறிவுத்துறை நூல்களெல்லாம் தமிழில் கொழிக்கும் என்பது திண்ணம். அதன் விளைவாகக் களஞ்சியம் எளிதில் உருவடைய வழியேற்படும்.

ஒரு மொழியின் வளமைப் பெருகப் பெருக சிறந்த சொல்லகராதியும் உருவாக வேண்டும். தமிழில் அந்தக் குறைபாடும் இன்னமும் நீக்கப்படவில்லை. சொல்லகராதி ஏதோ ஒன்றிரண்டு இருக்கின்றன என்றாலும் அவையும் விழுமியனவாக அமையவில்லை. மேலை நாட்டு மொழிகளில் மொழி வன்மையைச் சொல்லகராதியும், அறிவு வளமையைக் களஞ்சியமும் விளம்பி நிற்கின்றன.

சென்னை மாநிலக் கல்வி அமைச்சரின் முயற்சியால் களஞ்சியம் இயற்றப்படப் போகிறது என்ற செய்தி தமிழ் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியினைக் கொடுக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை, ஆனால் குறுகிய நோக்கமுடையோரும் குறையறிவுடையோரும் களஞ்சியத்தை உருவாக்கும் ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப் படுவார்களேயானால் சீரிய நோக்கம் வெற்றி பெறாது என்பது மட்டுமல்லாமல் தமிழருக்குப் பெருந் தீங்கிழைப்பதாகவும் முடியும். நோக்கம் 'தமிழ் வளரவேண்டும்' என்பது. பல்வேறு

துறைகளில் பேரறிஞர்களாகவுள்ள தமிழார்வமுடையோரை அழைத்து இவ்வரிய செயலில் ஈடுபடுத்தவேண்டும். உண்மையில் திறம்படைத்தோர் யாது காரணமாகவாவது புறக்கணிக்கப்பட்டால் நோக்கம் நிறைவேறுது; களஞ்சியம் உருவாகாது; வருங்கால உலகம் பழி தூற்றியே தீரும்! கல்வி அமைச்சர் அதனை நன்கு அறிந்து செயலாற்ற வேண்டும்.

தமிழ்க் களஞ்சியம் வெளிக் கொண்டுவர சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு நூறாயிர ரூபாய்கள் போதா. கோவில்களிலும், மடங்களிலும் முடங்கிக் கிடக்கும் பெரும் பொருளைத் தமிழன் பேரால் எடுத்து களஞ்சியத்திற்காகச் செலவிட வேண்டும். வேண்டாத இந்திக் கும், தேவையில்லாத-இறந்த மொழியாகிய வடமொழிக் கும் தமிழகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளையும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கென்று மீட்கவேண்டும்.

களஞ்சியத்தை எழுப்புமளவுக்குத் தமிழ் வளர்ச்சியடையவில்லை என்பது உண்மைதான் என்றாலும் அறிவின் எல்லையைக் காட்டி நிற்கும் களஞ்சியத்தைத் தமிழில் உருவாக்கும் அரும்பெரும் பணி தமிழறிஞர் பால் ஒப்புவிக்கப்படவேண்டும். தமிழறிஞர்களும் தாமாகவே அப்பணியை வலிந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்! அதனைத்தான் நாடு எதிர்பார்த்து நிற்கிறது! களஞ்சியத்தில் ஒளி துலங்கட்டும்! தமிழிலக்கிய உலகில் இருள் நீங்கட்டும்!

காலண்டர்

“என்ன ஆரவாரம் கேட்கிறதே!”

“காலையிலிருந்தே ஒரே ஒரே கூத்தும் கூச்சலும், கடைவீதியிலும், கடற்கரையிலும் வாணிபம் குறைந்து விட்டது. வீடுமுறை அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. டைபர் நதிக்கரைத் தோட்டங்களில் கூட்டங் கூட்டமாக மக்கள் நிறைந்துள்ளனர்.”

“கோடையின் கொடும் வெய்யல். காலடி வைத்தால் கொப்பளிக்கும் தரை. தண்ணீர்த் தொட்டியின் அருகே இருக்கும் என்னைக்கூட வெப்பம் பொறுக்க முடியவில்லை. இந்த நிலையில் கூட்டம் ஏன் கூடுகிறது?”

“வெற்றி வீரர் சீசரே! ரோம் நகர மக்கள் விழாக் கொண்டாடுகிறார்கள்.”

“விழாவா? வேடிக்கையாக இருக்கிறது! வெப்பம் மிகுந்த காலம். நதியில் நீர் வறண்டிருக்குமே! அன்றியும் தோட்டங்களில் வறுமையாளர் போல இலை யுதிர்ந்து நிற்கும் மரங்களைத்தான் காணமுடியும். புல்தீய்ந்து கொடிகள் துவண்டு, செடிகள் உருமாறி, மூர்க்கக் குணம் படைத்த வெற்றி வீரர்களால் அழிக் கப்படும் நாட்டைப்போல கதிரவனின் வெய்யலால் கருகியுள்ள தோட்டங்களில் பறவைகள் கூட நுழைய அஞ்சுமே! மனிதர்கள் அங்கு ஏன் கூடவேண்டும்? விழாவின் பெயர் ‘வீணரின் விழா’ என்று வேண்டுமானால் இருக்கலாம்.”

“விழாக் கொண்டாடுவோரைப் பார்த்தால் பரிதாபம்தான் வரும். நிலத்தில் பட்டு கன்னியரின் காலடி சிவந்து விட்டது. அன்ன நடை மாறி, தடுமாறும்

கால்களுடன் சேர்ந்து காணப்படுகின்றனர். பக்கத்திலுள்ள காதலர், காதலை வேண்டியல்ல குளிர்ந்த காற்றை வேண்டித் தவிக்கின்றனர். நரம்புகள் இசையை உண்டாக்கவில்லை. பாடுவோரின் குரல் மட்டுமல்ல, வெளிப்படும் பாட்டும் வறண்டதாயிருக்கிறது. கத்துகின்றனர். எந்த ரோமனும் அதை கீதமென்று சொல்லமாட்டான். மண மிக்க பொடிகள் எங்கும் தூவப்படுகின்றன. அவை காற்றில் பரவவில்லை, மண்ணிலே கலந்து விடுகின்றன. ரோம் நகர முதல்வனே! விழாவின் பெயரைக் கேட்டால் தங்களுக்குச் சிரிப்புவரும். விழாவின் பெயர் வசந்த விழா!”

“வசந்த விழா! அந்த மெல்லிய பெயரைக் கூறக் கூட இந்த வறண்ட கோடையில் நாக்குக் கூசுகிறது. பசும் புற்றரை, பசிய பூங்கா, ஆரவாரத்துடன் ஓடிவரும் டைபர் ஆறு, இவைகளின் மீது படிந்துவரும் இளங்காற்று. அதற்குப் பெயர் வசந்தம்! தளிர்சைந்து மலர் காட்டி, மணம் வீசி நம்மை அழைக்கும் பூங்கா வனங்கள். கள்ளுண்டு மயங்கித் திரியும் வண்டுகள் போல இனிய கானத்தைப் பிதற்றியவண்ணம் காவிடை சுன்று வரும் காதலர்கள். இள மரங்களைத் தழுவி நிற்கும் மலர்க் கொடிகள். மலர்களிலிருக்கும் மகரந்தத்தைப் பறித்துச் செல்லுங் மாருதம். ஓடுகின்ற மகரந்தத்தைப் பின் பாடிச் செல்லும் வண்டினம்! அது வசந்த காலத்தில் வருகிற வசந்த விழா. நீ குறிப்பிடுவது வறண்ட கோடையில் வரும் வசந்த விழா. வீணரின் விழா, நீங்கள் எவ்வளவுதான் கூப்பாடு போட்டாலும் காதல் தெய்வமான வீனஸ் அங்கு வர மாட்டாளே!”

“ஓசரே! விழாவின் பெயரைச் சொன்ன என்னைக் கோபிக்காதீர். விழாக் கொண்டாடுகிற மக்கள் மீதும் குற்றமில்லை. வசந்த விழா ஆரம்பமாகி விட்டதென்று குகுமார் அறிவித்தார். மக்கள் குழுவியுள்ளனர்.”

“சுருமார் குருடாகி விட்டாரா, வானத்தைப் பார்த்து மண்ணின் நிலையை அறியமுடியாதபடி? நன்றாகப் பார்! வறண்ட கோடைக்கும் குளிர்ந்த வசந்தத்திற்குமுள்ள வித்தியாசம். பருவம் கோடையென்று, கோல் பிடித்துத் துழவும் சுருடனும் கூறிவிடுவான் சுலபமாக. ஏன் இவ்வளவு பிழை?”

“ஒருவர் மட்டுமல்ல; இவரும், இவருக்கு முன்பிருந்த குருமார்களும் செய்த சதி அது. அவர்கள் நினைத்தபடி யெல்லாம் காலண்டரை அமைத்தனர். அதன் விளைவாகப் பருவங்களைச் சரியானபடி அறிய முடியாமல் மக்கள் மயங்குகின்றனர். அதற்கு உதாரணம் சுருமார் காலண்டர்படி வசந்த விழா நல்ல கோடையில் வந்துள்ளது.”

0

0

0

ஜனவரி 1-ந் தேதி! ஆண்டின் முதல் நாள். ஒரு ஆண்டு தன் ஆதிக்கத்தை முற்றிலும் செலுத்தி விட்டது. புது ஆண்டு தொடங்குகிறது.

“பூமியில் மானிடராய் ஏன் பிறந்தோம்” என்று பழி தூற்றுபவர்களையும், “மண்ணகம் முழுவதும் ஆளவே நாம் பிறந்தோம்” என்று நிலத்தை அழுத்திடும் மமதையாளரையும் ஒருங்கே சுமந்து, வெப்பமும் குளிரும் மாறி மாறித் தாக்க, முழுமதி மறைந்தும் வெளிப்பட்டும் விளையாடி வர, சூரியனைச் சுற்றி ஒரு வட்டம் சுழன்றுவிட்டது பூமி. கதிரவனை ஒரு முறை சுற்றி வர பூமி எடுத்துக் கொள்ளும் கால அளவிற்கே ஆண்டு என்று பெயர். வானநூல் ஆராய்ச்சிகளின்படி ஆண்டின் சரியான அளவு 365 நாட்கள் 5-மணி 48-நிமிடம் 49.7-வினாடிகளாகும். ஆண்டு தோறும் 365-நாட்களென்றும், நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு நாள் கூட்டுவதன் மூலமும் இந்த அளவு ஒருவாறு பாதுகாக்கப்படுகிறது.

புத்தாண்டு பிறந்ததும் வாழ்த்துக்களும், நன்றியுரைகளும் பரிமாறப்படும். அரசியல் ஆளுடக்காரர்கள் புத்தாண்டின் ஜாதகத்தைக் கணிப்பார்கள். சென்ற ஆண்டில் அவர்கள் கொடுத்த கணக்கு சரியானபடி நடந்ததா, என்று எவரும் கவனிப்பதில்லை. கணித்தவர்களுக்கே கவனம் வராது. 1947-ம் ஆண்டில் நாம் பட்ட அவதிகளும் துன்பங்களும் தீர்ந்தன. இனி 1948-ம் ஆண்டு நல்வாழ்வு நல்கும் என்று நம்பிக்கை உண்டாகக் முயலுவார்கள். நலிந்தவர்களும் நம்பிக்கை யூட்டுவது நல்லதே. ஒவ்வொரு ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் வாக்குறுதியளவில் நம்பிக்கைச் செய்திகள் தரப்பட்ட போதிலும், மாறுதல்கள் அதிகமாக நிகழ்வதில்லை. மறு ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் அதே பல்லவிதான் பாடப்படுகிறது. மகத்தான மாறுதல்களைப் பற்றி எதுவும் கூற முடியாவிட்டாலும் நிச்சயமான மாறுதல் ஒன்று நிகழ்கின்றது. அது தான் உங்களுக்கு எதிரேசுவற்றில் உள்ள காலண்டரை அப்புறப் படுத்துவது. கழிந்த ஆண்டின் காலண்டர் மாற்றப்பட்டு புது ஆண்டு காலண்டர் மாட்டப்படுகிறது. சிறு மாறுதல். ஆனால் நிச்சயமாக நடைபெறுகிறது—அவசியமானது.

அழகிய ஓவியம் தீட்டப்பட்டிருந்தாலும் அதனடியில் பிணைக்கப்பட்டுள்ள நாளும் கிழமையும் காட்டும் ஏடு இனி பயன்படாது. “நாளும் கிழமையும் நலிந்தோர்க்கில்லை” என்பது மூதுரை. ஆனால் இன்று அரசாங்கத்தை நடத்தும் அமைச்சர்களிலிருந்து, அலைந்து திரியும் ஆண்டி வரை நாளும் கிழமையும் தேவையிருக்கிறது. ஆலைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் என்றைக்கு ஆரம்பமாகிறது என்பதும், ஆருத்ரா தரிசனம் என்றைக்கு என்று பார்க்கவும் காலண்டர் தேவை. ஆண்டிக்கும் அமைச்சருக்கும். இருவரும் கையில் பிடித்துள்ள ஏடுகளின் நிலையில், பெயரில் வேண்டுமானால் வேறுபாடு காணப்படும். வசதியுள்ளவர்கள், மதிப்பு

டையவர்கள் இவர்களுக்கு உயர்ந்த ரகங்களில் காலண்டர்கள் இனமாக வருகின்றன. இல்லாதவர்களுக்கு இனமாகக் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் வருந்துவதில்லை. வருத்தப்பட தேவையில்லை. கடைவீதியில் இரண்டணவியில் கூவிக் கொடுக்க காலண்டர் இருக்கிறது. அச்சவேலை உயர்ந்த நிலையில் அழகிய காலண்டர்கள் கூட சலபத்தில் கிடைக்கின்றன. ஆனால் காலமொன்றிருந்தது. என்றைக்கு மாதம் பிறக்கிறது? ஆண்டு முடிய இன்னும் எத்தனை மாதங்களாகும்? எவராலும் கூற முடியாத நிலை. காலண்டர் இன்று வரையறுக்கப்பட்டு எல்லோராலும் எளிதில் அறியுமளவுக்கு வளர்ந்து விட்டது. வருஷப் பிறப்பு — இப்பொழுது வழக்கத்திலுள்ள வருஷம் எவ்வாறு பிறந்தது? அந்த வரவாறு பல வேடிக்கையான சம்பவங்களை யுடையது.

சரித்திர காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட மனிதனுக்குக் காலத்தைக் கணக்கடுவதற்கான வசதிகள் மிகக்குறைவே. கதிரவனின் போக்கு ஒன்றுதான் காலவரையறையின் முதற்பாடம். கதிரவன் உதயமானதும் வெளிச்சம் வருவதும், அது மறைந்ததும் இருட்டு ஏற்படுவதும், இவ்வாறாக உதயமும் மறைவும் மாறி மாறி பொழுது போவதைக் காட்டின. ஒரு உதயத்திலிருந்து மறு உதயம்வரை உள்ள கால அளவுக்கு நாள் என்று பெயர் ஏற்பட்டது. முதன்முதலில் நேற்று, இன்று, நாளை என்ற காலப்பெயர்கள்தான் ஏற்பட்டிருக்க முடியும். மொழி வளர்ச்சியில் இம்மூன்று சொற்களைத் தவிர நாளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேறு தனிச் சொற்கள் அதிகம் உண்டாகாதது கவனிக்கத்தக்கது.

ஒரு பகற் பொழுதிற்கும் மற்றொரு பகற்பொழுதிற்கும் எத்தகைய வித்தியாசமும் ஆதிகாலத்தில் புலப்பட்டிருக்காது. ஆனால் இராக்காலங்கள் குறுகிய கால அளவிற்குள் பல மாறுதல்களைக் காண்பித்தன. பகலில்

எவ்வாறு ஞாயிறு வழி காட்டியதோ, அவ்வாறே இரவு நேரத்தில் திங்கள் உதவியது. முழு வட்டமாக ஒளிவிட்ட திங்கள் நாள்தோறும் தேய்ந்து கடைசியில் முழுவதும் மறைந்துவிடுவதும், பின் சிறுகச் சிறுக வளர்ந்து முழு உருவத்தை அடைவதும் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. கதிரவன் உதயமாகி, மறைந்து மறுபடியும் உதயமாகும் வரை ஏற்பட்ட கால அளவு நாள் என்று பெயர். அதைப்போல திங்கள் முழு உருவத்திலிருந்து தேய்ந்து முற்றிலும் மறைந்து மறுபடியும் முழு உருவத்தை அடையும் வரையுள்ள கால அளவிற்கு மாதம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. காலத்தை மதிப்பிடுவதற்கு உதவியாக இருந்த காரணத்தினால்தான் திங்களுக்கு மதி என்ற பெயரும், அதன்மேல் எழுந்த கால அளவுக்கு திங்கள் என்ற பெயரும் ஏற்பட்டன. இந்தக் கணக்கின்படி ஒரு மாதம் 29 நாள் கூடியது.

மற்றொரு வகையில் காலத்தைக் கணக்கிட்டார்கள். இயற்கை வேறுபாடுகள், மழைக்காலம், கோடைக்காலம், இலையுதிர் காலம், செடி கொடிகளில் தளிர்கள் உண்டாவது, சமவெளிகளில் புல் செழிப்பாக வளர்தல், ஆறுகளில் நீர் பெருகி மறுபடியும் வடிதல் இவை போன்ற வேறுபாடுகள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின் தவறாது வருவது அவர்களின் கவனத்திற்கு வந்தது. இந்தக் கால அளவைக் கணக்கிடுவதுதான் ஆண்டு.

ஆங்கில மொழியில், “நான் இருபது கோடை காலங்களுக்கு முன் பிறந்தவன்,” “நான்கு மாரிக்காலங்களுக்கு முன் அது நிகழ்ந்தது” போன்ற வாக்கியங்கள் பருவ வேறுபாடுகளைக் கொண்டு காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன.

“கார் காலத்தின் வருவேன்” என்று காதலன் விடைகூறிப் போவதும், “கார்காலம் நெருங்கிவிட்டது, அவர் காட்டிச் சென்ற முல்லையும் என் தனிமையைப் பார்த்து நகை செய்கிறது. வாடை தொடங்குகிறது,

எனினும் அவர் வரக்காணேன்” எனத் தலைவி ஏங்குவதுமான சங்கப் பாடல்களும் பருவ வேறுபாடுகள் காலத்தைக் குறிக்கின்றன.

பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்குப் பயிர் வகைகளின் தோற்றமே காலக் கணக்கீடாக அமைந்தது. கடலுக்குப் பக்கத்திலிருப்போர் கடலிலயின் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும், காற்றின் கடுமை, திக்கு இவைகளையும், வலையில் அகப்படும் மீன் இனங்களின் வேறுபாடுகளையும் கண்டு காலத்தைக் கணக்கிட்டனர்.

ஒரு பருவத்திற்கும் மற்றொரு பருவத்திற்கும் இடைப்பட்டக் காலத்தைச் சரியாகக் கணக்கிட முயற்சி செய்யப்பட்டது. பருவ வேறுபாடுகளை முன்கூட்டியே தெரிந்துகொள்வது பயிர்த்தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், ஆடுமாடு மேய்ப்பவர்கள், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படும் பள்ளத்தாக்குகளில் வசிப்பவர்கள் இவர்களுக்கு அவசியமாகிவிட்டது. 29, நாள் கூடிய மாதம் என்ற அளவு வழக்கில் வந்துவிட்டபடியால் அதைக்கொண்டு வருஷத்தை அளக்க முற்பட்டனர்.

ஒரு மாதத்திற்கு 30-நாட்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு 12-மாதங்கள் கொண்டது ஒரு ஆண்டு என்று ஆரம்ப காலத்தில் எகிப்தியரால் கொண்டாடப்பட்டது. 360 - நாட்கள் கொண்ட வருஷக் கணக்கு சுமேரியா, சைனா போன்ற நாடுகளில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. பாபிலோனியர் 29 30 - என்று மாற்றமாறி 12-மாதங்களமைத்தனர். இதன்படி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 354 - நாட்கள் வரும். திராவிட நாகரிகங்கள் தழைத்த சிந்துநதி தீரத்தில் நட்சத்திரங்களின் அமைப்பைக் கொண்டு ஆண்டின் தொடக்க நாள் சரியாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட கணக்குகள் சரியானவை அல்ல. நாலெந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே ஒரு மாதத்திற்கு மேல் பிசுஃவிடும். பருவங்கள் இவர்கள் குறித்தபடி

வருவதில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நாட்கள் குறைந்து விடுகிற பிழையைத் திருத்த, யூசர்கள் 19-ஆண்டுகளில் 7-மாதங்களையும், கிரேக்கர்கள் 8-ஆண்டுகளில் 3-மாதங்களையும் சேர்த்தனர்.

ஒரு ஆண்டுக்கு 365-நாட்கள் என்பது எகிப்து நாட்டில் கி. மு. 5-வது நூற்றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எகிப்து நாட்டின் உயிர் நாடியாக விளங்கியது நைல் நதி. நாட்டின் பசிர்த் தொழிலுக்கு நைல் நதியின் தண்ணீர் தேவையாயிருந்தது. ஆனால் திடீரென்று நைல் நதியில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடும். பக்கத்திலிருக்கும் வயல்களும், ஊர்ப்புறங்களும் உருத்தெரியாத படி வெள்ளத்தால் அழிக்கப்படும். வெள்ள நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன் வெள்ளம் வடிந்துவிடும். எனவே நைல் நதியில் வெள்ளம் ஆரம்பமாவதை முன் கூட்டியே அறியவேண்டிய அவசியம் எகிப்தியருக்கு ஏற்பட்டது. நைல் நதியில் நீர் பெருகும் சமயத்தில், சிரியஸ் என்ற ஒளி மிக்க நட்சத்திரம் கிழக்கே விடியவில் பிரகாசிப்பதைக் கண்டனர். பல ஆண்டுகளாக நட்சத்திர உதயத்தையும், நைல் நதி வெள்ளத்தையும் சரியாகக் கவனித்து பின்னர் ஆண்டொன்றுக்கு 365-நாட்கள் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். 30-நாட்கள் கொண்ட 12-மாதங்களும், எந்த மாதத்திலும் சேராத 5 நாட்களும் கொண்ட வருஷம் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மாதங்கள் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று எண்ணப்பட்டன. பெயர்கள் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஆண்டுகள் காலண்டர் என்ற வரையறையில் சுத்தமாகக் கணிக்கப்படவில்லை.

ரோம் நகரம் வல்லரசின் தலைநகராகாத காலம். வாணிபத்தில் சிறிது வளப்பமெய்தி சிறு அரசாக விளங்கியது. அங்கு சமூக, அரசியல் விவகாரங்களில் மதக் குருமார்களுக்குத்தாம் முதலிடம் இருந்தது. அவர்களால் நிர்ணயிக்கப்படுகிற பல காரியங்களில்

நாள், கிழமை, மாதம் இவைகளைக் குறிப்பிடுவதும் ஒன்றாகும். மாதத்தின் முதல் நாளை மாதத் தலைவர் அறிவிப்பார். இந்தச் செய்தி பறை அறைந்து ஊர் முழுவதும் அறிவிக்கப்படும்.

மாதத்தின் முதல் நாளைக்கு காலண்டர் என்று பெயர். லத்தீன் மொழியில் காலண்டர் என்ற சொல்லுக்கு அழைப்பது என்று பொருள் ஆங்கில மொழியில் அழைப்பது என்பதைக் குறிக்கும் கால் என்ற சொல் கூட இதனடியாகப் பிறந்ததாகும். கூவி யழைத்து அறிவிக்கப்பட்டதன் காரணமாக மாதத்தின் முதல் நாள் காலண்டர் என்றும், அதனடியாக காலண்டர் என்ற பெயரும் உண்டாயின.

ரோம் நாட்டில் மார்ச்சிலிருந்து டிசம்பர் வரை பத்து மாதங்கள்தாம் முதலில் கணக்கிடப்பட்டன. கவனித்துப் பார்த்தால் செப்டம்பர், அக்டோபர், நவம்பர் டிசம்பர் என்ற பெயர்கள் 7-வது, 8-வது, 9-வது 10-வது மாதம் என்ற அர்த்த முடையன. கொஞ்ச காலத்திற்குப் பின் பாபிலோனியர்களைப் போல 354 நாட்கள் கொண்ட 12-மாதங்கள் வழக்கில் வந்தன. இரட்டைப்படை எண் நல்லதல்ல என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கிருந்ததால் ஆண்டுக்கு 355-நாட்கள் கணக்கிடப்பட்டன. 12-மாதங்களும் முறையே 29, 28, 31, 29, 31, 29, 31, 29, 29, 31, 29, 29 நாட்களுடையன.

இந்த கணக்கின்பேரில் ஆண்டொன்றுக்கு 10 நாட்களுக்கு மேல் குறைந்து விடுகிறது. நாளைந்து ஆண்டுகளுக்குள் ஒரு மாதத்திற்குமேல் பிசகிவிடும். இந்தப் பிழையை நீக்க, கிரேக்கர்கள் செய்ததைப் போல மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கொரு முறை ஒரு மாதம் கூட்டப்பட்டது. இவ்வாறு ஆண்டுக்குள்ளே மாதங்களைக் கூட்டிக் குறைக்கும் உரிமை சூருமார்கள் கையில் இருந்தது. இந்த உரிமை நாளைடவில், வீணாகக் கையாளப்பட்டது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்

கொருமுறை வழக்குகளைத் தீர்க்க நீதிபதியைத் தேர்ந்
தெடுப்பார்கள். குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் முடிந்ததும்
நீதிபதி தன் இடத்தைக் காலி செய்வார். மற்றொருவர்
அந்த இடத்தைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். ஒரு நீதிபதி,
தனக்கு வேண்டியவனு யிருந்தால் வருஷத்திற்கு
இரண்டு மாதங்களைக் கூட்டி அவனது வேலையை அதிக
நாள் நீடிக்கச் செய்வார் குருமார். வேண்டாதவனு யிருந்
தால் அந்த ஆண்டை சீக்கிரம் முடித்து விடுவார்.
தீர்ப்பு வழங்குவதைப் போலவே வரி வசூலிப்பது,
குத்தகை கொடுப்பது போன்று பல வேலைகள் குறிப்
பிட்ட வருஷங்கள் முடிந்ததும் ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்குப் போய்விடும். தனக்கு வேண்டியவர்கள்,
வேண்டாதவர்கள் இவர்களைக் கணக்கிட்டதான்,
குருமார் ஒரு வருஷத்தின் மாதங்களைக் கணக்கிட்டார்.
எனவே காலவரையறை பிசகிவிட்டது. குருமார் குறிப்
பிடும் எவையும் சரியான பருவத்தில் வருவதில்லை.

ஜூலியஸ் சீசர் அதிகாரத்திற்கு வந்தபொழுது
ரோம் காலண்டர் குருமார்களின் ஆதிக்கத்தில் மிகவும்
பிசகியிருந்தது. அதன் உச்ச நிலையில்தான் நாம் ஆரம்
பத்தில் குறிப்பிட்டபடி வசந்தவிழா கோடையில்
வந்தது. நாட்டின் அரசாங்கத்தையும், சட்டதிட்டங்களை
யும் ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு முன்கால அமைப்பைக்
கட்டுப்படுத்த சீசர் முற்பட்டான். பல ஆண்டுகளாக
வெற்றிப் பாதையில் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றைச்
சந்தித்திருக்கிறான். அவனது கரம் ஒரு சமயம் எகிப்து
நாட்டையும் எட்டிப் பிடித்தது. நைல் நதியில் அன்னப்
படகில் உல்லாசமாக வாழ்ந்த ஆரணங்கு கிளியோ
பாட்ராவின் அழகு கண்டு வியந்தவன் மட்டுமல்ல,
அதே நைல் நதிக்கரையில் இரவு பகலாகக் கஷ்டப்
பட்டு வானத்தில் மின்னிடும் நட்சத்திரங்களின்
போக்கை ஆராய்ந்தறிந்த வானநூல் வல்லுநரின்
பரந்த அறிவையும் கண்டு வியந்தவன். ஆகவே ரோம்
காலண்டர் அமைப்புத் தவறு என்று தெரிந்தபொழுது

அதைத் திருத்தியமைக்குமாறு சொரிஸ்னஸ் என்ற எகிப்து வானநூல் அறிஞரை அழைத்தான். ரோம் காலண்டரில் அதுவரை நேர்ந்த பிழைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, புதிய காலண்டர் அமைக்கப்பட்டது. திருத்தப்பட்டக் காலண்டருக்கு ஜூலியன் காலண்டர் என்று பெயர். அதுதான் தற்பொழுதுள்ள காலண்டர் அமைப்புக்கு அடிப்படையாக உள்ளது.

சீசர் காலம் வரை மார்ச் மாதத்தான் ஆண்டுக்கு ஆரம்ப மாதமாகயிருந்தது. சீசர் அதை மாற்றி ஜனவரி 1-ந்தேதியை வருஷ ஆரம்பமாக்கினான். ஜூனூக்கு அடுத்த கியுன்டிஸஸ் என்ற மாதப் பெரை மாற்றி ஜூலை என்று தன் பெயரால் அதை அழைத்தான். ஜூலியன் காலண்டர்படி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 365 நாட்கள். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை 1-நாள் கூட்டப்படும் 366 நாள் கூடிய அந்த ஆண்டு கூடிய ஆண்டு (லீப் வருஷம்) என்று கூறப்பட்டது. ஜூலியன் முறைப்படி மாதங்களும் நாட்களும் கீழ்க்கண்டவாறு முதன் முதலில் வகுக்கப்பட்டன.

ஜனவரி	31
பிப்ரவரி	...	29

அல்லது 30 (கூடிய ஆண்டு)

மார்ச்	31
ஏப்ரல்	30
மே	31
ஜூன்	30
ஜூலை	...	31
செக்ஸ்டிலியஸ்	30
செப்டம்பர்	...	31
அக்டோபர்	30
நவம்பர்	31
டிசம்பர்	...	30

ஆக 365 - அல்லது 366 (கூடிய ஆண்டு) பிழை பாடுகளை நீக்கி கி. மு. 46-ல் ஜூலியன் காலண்டர்

நடைமுறையில் வந்தது. பிசகைத் திருத்தி புதுமுறை அமைப்பதற்காக கி. மு. 46-ல் மாத்திரம் 445-நாட்கள் கொண்ட தாக்கப்பட்டது. அதனால் கி. மு 46 “குழப்பமான ஆண்டு” என்று பெயர் பெற்றது.

பிழை செய்வதற்காகவே குருமார்கள் ஏற்பட்டனர் போலும்! ஏனென்றால் நான்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை எனபதைத் தவறாக அர்த்தம் செய்து மூன்று வருஷத்திற்கு ஒருமுறை ஒருநாள் அதிகப்படியாக சேர்த்தனர். இதனால் காலண்டர் சிறிது பிசகியது. ஜூலியன் காலண்டர்படி 4-வது, 8-வது, 12-வது ஆண்டுகள் 366-நாட்கள் கொண்ட கூடிய ஆண்டுகள். 4-வது ஆண்டு கூடிய ஆண்டு என்று அறிவித்தபின், குருமார்கள் தவறாக 4-வது, 5-வது, 6-வது, 7-வது என்று கணக்குப் போட்டு 7-வது ஆண்டிலேயே 366-நாட்கள் உண்டாக்கினர். இந்தப் பிழை கி. மு. 8-வரை நிகழ்ந்தது.

ஆகஸ்டஸ் அதிகாரத்தி லிருந்தபொழுது, பிழை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. குருமார்கள் ஜூலியன் காலண்டரைவிட 3-நாட்கள் அதிகமாகக் கணக்கிட்டிருந்தனர். எனவே கி. மு. 8-க்குப்பின் வந்த 12 ஆண்டுகள் சாதாரண ஆண்டுகளாக (365-நாட்கள் கொண்டதாக) ஏற்படுத்தப்பட்டன. காலண்டரில் தன் பெயரையும் நுழைத்து, சிறிது மாற்றம் செய்தான் ஆகஸ்டஸ். ஜூலியஸ் சீசர் பெயரால் வழங்கிய ஜூலை மாதத்திற்கு அடுத்த மாதத்தை ஆகஸ்ட் என்று பெயரிட்டான். ஜூலியன் காலண்டர் கணக்குப்படி ஜூலைக்கு அடுத்த மாதத்திற்கு 30-நாட்கள்தான் இருந்தன. ஜூலியஸ் சீசருக்கு தான் எவ்விதத்திலும் குறைந்தவனல்ல என்பதற்காகப் பிப்ரவரியிலிருந்து ஒரு நாளை எடுத்து ஆகஸ்டில் சேர்த்து 31-நாட்களாக்கினான். அதற்கடுத்த செப்டம்பர், அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களை 30, 31, 30, 31 நாட்களாக்கினான். தற்பொழுதுள்ள காலண்டர் இந்த முறையிலேயே வழங்குகிறது.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 365½ நாள் என்று கணக்கிட்டு தான் ஜூலியன் காலண்டர் வகுக்கப்பட்டது. இது உண்மையான வருஷ நேரத்தைவிட 11-நிமிடங்கள் கூடுதலானது. நூறு வருஷங்களில் முக்கால் நாள் அதிகமாகி விடும். இந்தப் பிசகு 1577-ல் கிரிகரி என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதுவரை 11-நாட்கள் வித்தியாசம் வந்தது. இதை நீக்க போப் கிரிகரி 1582-அக்டோபர் 4-ந் தேதிக்கு மறுநாளை அக்டோபர் 15-ந்தேதி என்று வரையறுத்தார். பின் வழக்கம் போல் மாதங்களும் நாட்களும் தொடர்ந்தன.

நூறு வருஷத்தில் முக்கால் நாளென்றால் நானூறு வருஷத்தில் மூன்று நாட்கள் வித்தியாசம் வரும், இதைத் தடுக்க கிரிகரி ஒரு வழி செய்தார். ஜூலியன் காலண்டர்படி ஒரு வருஷத்தின் எண்ணை 4-சரியாக வகுத்தால் அந்த ஆண்டு கூடிய ஆண்டு (366-நாட்களைக் கொண்டது) அதன்படி 1600, 1700, 1800, 1900, 2000 இவையெல்லாம் கூடிய ஆண்டுகளாகும். நூற்றாண்டுகளெல்லாம் நாலால் சரியாக வகுக்கப்படு மாதலால், அவையெல்லாம் கூடிய ஆண்டுகளாகும். கிரிகரி அதை மாற்றி நூற்றாண்டுகளை 400 சரியாக வகுத்தால் மட்டுமே அவை கூடிய ஆண்டு என ஏற்படுத்தினார். அதன்படி 1600, 2000 மாத்திரமே கூடிய ஆண்டுகளாகும். 1700, 1800, 1900-சாதாரண ஆண்டுகளே. இதனால் 400-ஆண்டுகளில் 3 நாட்கள் விடப்படுகின்றன.

இந்தத் திட்டத்தை ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல் உடனே ஒப்புக்கொண்டன. பிரான்சு, டச்சு, ஹாலந்து நாடுகளும் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவந்தன. இங்கிலாந்து, ருஷியா நாடுகள் முதலில் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

கிரிகரி திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ள 1585-ல் இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டில் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். எதிர்ப்பு வந்தபடியால் பிரபுக்கள் சபையில்

சட்டம் கைவிடப்பட்டது. மறுபடியும் 1751-ல் பார்லிமெண்ட் சட்டம் இயற்றியது. இங்கிலாந்தில் அதுவரை மார்ச் 25-ந்தேதி தான் ஆண்டின் தொடக்க நாள். அது ஜனவரி முதல் தேதிக்கு மாற்றப்பட்டது. கிரிகரி திட்டப்படி 11 நாட்கள் கழிக்கப்பட்டு, 1752-செப்டம்பர் 2-ந்தேதிக்கு மறுநாள் 1752 செப்டம்பர் 14-என்று ஆக்கப்பட்டது.

இது சாதாரண திருத்தமாக நமக்குப் பட்ட போதிலும், மாறுதல் விரும்பாத ஆங்கில மக்களுக்கு இந்தச் சட்டம் ஆத்திரத்தைக் கொடுத்தது. எல்லோரும் ஆட்சேபித்தனர், கண்டனக் குரல்களும், எதிர்ப்புக் கோஷங்களும் மந்திரி சபையைத் தாக்கின. “கடவுள் கொடுத்த நாட்களைத் திருடும் கயவர்களை” எல்லோரும் கண்டித்தனர். நாடெங்கும் கலகங்கள். பிரிஸ்டல் நகரில் மூண்ட கலகம் இரத்தக் களரியில் முடிந்தது. வீதியில் பிணங்கள் விழுந்தன. மறு தேர்தல் வந்தபொழுது “எங்களுடைய 11 நாட்களைத் திருப்பித் தா” என்ற தேர்தல் பிரசாரம் வலுத்து, ஆர்ப்பாட்டங்களும், ஆவேசப் பேச்சுகளும் எழுந்தன. காலண்டரைத் திருத்தி யமைக்க காரணமாயிருந்தவர்கள் வீட்டின் முன் மக்கள் கூடிப் பழிதூற்றினர். சிறிய திருத்தமாயிருந்தால் கூட, அது மக்களிடம் எவ்வளவு கொதிப்பை உண்டாக்குகிறது என்பது அதைக் கொண்டுவரப் பாடுபடுவார்கள் மக்களால் எவ்வளவு பழி தூற்றப்படுகின்றனர் என்பதும் இந்தச் சிறு உதாரணத்தால் விளங்கும். சட்டம் நிறைவேற்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர்களில் பிராட்லி என்ற கணித அறிஞரும் ஒருவர் அவர் நீண்ட காலம் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார். “பழைய காலண்டரில் பதினொரு நாட்களை அழித்த காரணத்தால், ஆண்டவனாகப் பார்த்து தண்டித்தார்” என்று ஊர் மக்கள் பேசிக் கொண்டனர்.

பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குப் பின் காலண்டரை மாற்றியமைக்க பிரெஞ்சு அசம்பிளி விருட்பியது. புரட்சி ஆரம்பமான 22-9-1792 விருந்து வருஷங்களைக் கணக்கிட முடிவு செய்தனர். 30 நாட்களைக் கொண்ட 12 மாதங்களும், எந்த மாதத்திலும் சேராத 5 நாட்களும் கொண்டது ஒரு ஆண்டு, தனித்து நிற்கும் ஐந்து நாட்களும் முறையே நற்சுணம், அறிவு, உழைப்பு, கருத்து, பலன் இவைகளின் அறிகுறியாகப் பெயரிடப்பட்டன. நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வருகிற அதிகமான ஒரு நாள் புரட்சி நாள் என்று அழைக்கப்பட்டது. மாதங்களின் பழைய பெயர்கள் மாற்றப்பட்டு, பின் வருபவைகளைக் குறிக்கும் பெயர்கள் இடப்பட்டன, திராட்சை, கடுங் காற்று, மழைக் காற்று, பனி, மழை, பருவக்காற்று, மொக்கு, மலர், புல்வெளி, அறுவடை, வெப்பம், கனி.

பிரெஞ்சுப் புரட்சி அசம்பிளியில் செய்யப்பட்ட இந்த முறை நெடுநாளைக்கு நீடிக்கவில்லை. நெப்போலியன் ஆட்சிக்கு வந்த பொழுது பழைய முறை மீண்டும் அமுலுக்கு வந்தது.

கிரிகரி காலண்டர் திருத்தம் ருஷிய நாட்டில் 1918 வரை ஒத்துக்கொள்ளப் படவில்லை. இதனால் வெளிநாட்டுத் தேதிக்கும் ருஷியாவில் வழங்கும் தேதிக்கும் 13 நாட்கள் வித்தியாசமிருந்தது, ருஷியப் புரட்சிக்குப் பின் 1919ல் காலண்டர் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. அதனால் தான் ருஷிய நாட்டுப் பழைய காலண்டர் தேதிப்படி அக்டோபர் 25ல் தோன்றிய புரட்சியை நவம்பர் 7-ல் கொண்டாடுகிறோம். அக்டோபர் புரட்சி என்று பிரசித்திப் பெற்ற ருஷியப் புரட்சி நவம்பர் மாதத்தில் கொண்டாடப்படுவது பருக்கு ஆச்சரியத்தையே கொடுக்கும்.

துருக்கியில் 1926ல் கிரிகரி திருத்தத்துடன் கூடிய ஜூலியன் காலண்டர் முறை அமுலுக்கு வந்தது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக வளர்ந்துள்ள காலண்டரின் வரலாறு இது. அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளில் முற்றிலும் வழங்குவது மேலை விளக்கப்பட்ட காலண்டர் முறையே. மேலை நாடுகளுடன் தொடர்புடைய மற்ற நாடுகளிலும் அது பரவியுள்ளது. ஆனால் உலக முழுவதும் சாதாரண மக்களனைவரின் பழக்கத்திற்கு வருமளவுக்கு இன்னும் பரவவில்லை, இருண்- ஆப்பிரிக்காவிலும், அமேசான் நதி தீரத்திலும், தீபேத் பீடபூமியிலும், மபோரி வகுப்பினரிடையும் பழைய காலக் கணக்குகளே காணப்படுகின்றன. இன்றும் தமிழ் நாட்டின் சிற்றூர்களில் தமிழ் மாதத் தேதிகளே வழக்கில் இருக்கின்றன. காரணம் புது முறை என்ற காரணத்தால் வழக்கிற்கு வராத மட்டுமல்ல பழைய முறை சரியாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்ததால் புது முறையின் அவசியம் அவர்களுக்குப் படவில்லை.

பல பிசகுகள், திருத்தங்கள் இவைகளுக்குப் பின் காலண்டர் நம் கைக்கு வந்துள்ளது. மாறுதல்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டன என்று கூறமுடியாது. ஒரு நூற்றாண்டில் சரியானது என்று கருதப்பட்ட பல கருத்துக்களும் அமைப்புகளும் மறு நூற்றாண்டில் மாற்றப்படுகின்றன. காலத்தைச் சரியாகக் காட்டிய போதிலும் காலண்டரின் அமைப்பு முறை திருப்திகரமானதல்ல என்று அறிஞர் கருதுகின்றனர். எனவே மீண்டுமோர் மாற்றம் தேவை என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் காட்டுகிற அமைப்பு முறை அமுலுக்கு வர எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்று கூற முடியாது, நலம் பயக்கத்தக்க மாறுதல்கள் வந்தால் அதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், முதலில் ஒத்துக் கொள்ளா விட்டாலும் காலப்போக்கில் மாறுதல் வந்து தான் தீரும்.

சினிமா

“பார், பார்! பட்டணம் பார்! பம்பாய் பார்! கல்கத்தா பார்! கராச்சி பார்! மாடமாளிகை பார்! மன்னர் மன்னனைப் பார்! உற்றுப் பார்! ஊர் வீதியைப்பார்!....!” என்றெல்லாம் ஏற்றத்தாழ்வில்லாதகுரலில், வாய்பாடிக் கொண்டிருக்க, இடது கையால் ஒரு சலங்கையைக் குலுக்கிக் கொண்டு, வலது கையால் கைப்பிடியைச் சுற்றிக்கொண்டு படக் காட்சி காண்பீக்கும் கூண்டு வண்டிக்காரர்களை, சாலையோரங்களில் திருவிழாக் காலங்களில் காணலாம். குழந்தைகள் காலணிக் கட்டணம் கொடுத்து கூண்டிற்குள் ஓடும் படங்களைப் பாத்து விட்டுத் தாங்களும் சினிமா பார்த்ததாக எண்ணி மகிழ்வார். கூண்டு வண்டிக்காரனும் கிடைத்தவரைக்கும் லாபம் என்று சுற்றிக் கொண்டிருப்பான் அவனுக்கு புதிய படம் பழைய படம் என்ற விளம்பரங்களோ வித்தியாசங்களோ கிடையாது. அவ்வப்போது கிடைக்கும் துண்டுப் படங்கள் அவன் கூண்டிற்குள் வந்து விடும். பார்க்கும் குழந்தைகளும் அதற்கு மேல் எதிர்பார்ப்பதில்லை. “கல்கத்தா ரோட்டைப் பார்த்தோம்!” என்று எண்ணி மகிழ்வார்.

இந்தக் குழந்தைகள் எப்படி மகிழ்ச்சியடைவரோ அப்படித்தான் இன்றைக்கு சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னால் மானிடவர்க்கமே மகிழ்ந்து வந்தது. தொடர்ச்சியாக ஒட்டப்பட்ட படம் சுருண்டு ஓடும் பொழுது ஏற்படும் அசைவுகளைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து வந்தனர். ஆனால் இன்று ஐம்பது வருடங்களுக்குப் பிறகு, படக்காட்சி எவ்வளவு மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது.

இன்று, ஒரு வாரத்தில் விற்பனையாகும் சினிமா பிடிக்கட்டுகள் மாத்திரம் கிட்டத்தட்ட இருபத்திமூன்று கோடியே ஐம்பது லட்சமாகும். அதாவது உலகஜனத் தொகையில் 10-ல் ஒருவர் வாரம் ஒரு முறை சினிமா பார்க்கின்றனர்.

சினிமா பிடிக்கக் கற்றுக்கொண்ட காலத்தில் ஏழு நிமிடம் ஓடக்கூடிய படமொன்றைத் தயாரிக்க சீசல் வெப்பெவர்த் என்ற ஆங்கில நாட்டு டைரக்டர் சுமார் நூறு ரூபாய் செலவழித்தார். ஆனால் அதே இங்கிலாந்தில் இன்று சினிமாத் துறையில் பெருத்த முதலாளியான ஆர்தர் ராங்க் என்பவர் பெர்னாட்ஷாவின் “சீசரும் கிளியோ பாட்ரோவும்” என்ற படத்திற்கு ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறார்! நூறு ரூபாய் எங்கே? ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் எங்கே?

ஒவ்வொரு நாளும் நாம் சினிமா பார்க்கும் பொழுது, அந்தப் படத்தின் தாராதன்மியத்தைக் கவனிக்கிறோமே தவிர அதன் மதிப்பைக் கவனிப்பதில்லை. அடிக்கடி நாம் பார்க்கும் வர்ணப் படங்கள் ஒவ்வொன்றும் சுமார் பத்து லட்சம் ரூபாய் பெறுமான முடையதென்று நமக்குத் தெரியாது ஹாலிவுட் டைரக்டர் பலருக்கு ஆண்டுச் சம்பளம் ஒரு கோடி ரூபாய் இருக்குமென்று நாம் எண்ணியது கூட இல்லை, ஆனால் இதை விட இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு சினிமா வளர்ந்திருக்கிறது. அமெரிக்காவின் வியாபாரப் பட்டியலில் சினிமா நாலாவது அங்கம் வகிக்கிறது.

“எல்லோரும் என்னுடன் ஒத்துழையுங்கள். ஹாலிவுட் படங்களைவிட அற்புதமான படங்களைத் தயாரித்து, உலக மார்க்கெட்டை நாம் பிடித்து ‘டலாம்’ என்று பிரிட்டிஷ் பட முதலாளியைப் பார்த்து ஆர்தர் ராங்க் கூறுகிறார். இவர்களிருவர்களையும்விட

சோவியத் ரஷ்யா இன்னும் உயர்ந்த இடத்திலிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் தங்கள் நாட்டிலும் ரஷ்யப் படங்கள் காண்பிக்க வேண்டுமென்று அவரவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனுப் போட்டவண்ணமாக விருக்கின்றனர்.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்தான் சினிமா கண்டுபிடிப்பதற்குரிய எண்ணங்கள் உதித்தன என்று கூறலாம். பேசும் படங்கள் தயாரிப்பதைப் பற்றி அப்பொழுது இருந்தவர்கள் கனவில்கூட எண்ணியதில்லை. ஆனால் ஓடும் குதிரையையும் பறக்கும் கழுகையும் படத்தில் பார்க்கலாம் என்ற அளவுக்கு எண்ணினார்கள். அதற்கான இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் அநேகர் ஈடுபட்டனர்.

முதன் முதலில் ப்ளாட்டு என்ற பேராசிரியன் போண்டாஸ்கோப் (Pontascope) என்ற இயந்திரத்தை கண்டுபிடித்தான். சாதாரணமாக சுருண்டுள்ள அட்டையில் படங்களை ஒட்டி அதை வேகமாகச் சுற்றும் பொழுது ஏற்படும் பட அசைவுகளைக் காண்பிக்கக் கூடியதுதான் அந்த இயந்திரம். படக் காட்சிகளை மக்கள் கவனிப்பதால், “காட்சி,” “கவனிப்பவர்” என்ற இரண்டு வார்த்தைகளையும் சேர்த்து “பேண்டாஸ்கோப்” என்று பெயரிட்டான்.

இதே மாதிரி இயந்திரத்தை வேறு ஒருவன் கண்டுபிடித்து அதற்கு “பீனாகிஸ்டோஸ் கோப்” அதாவது “ஏமாற்றும் இயந்திரம்” என்ற பெயரைக் கொடுத்தான். பார்ப்பவர்கள் கண்ணை ஏமாற்றி உருவங்களின் அசைவை காண்பிப்பதால் அந்த இயந்திரத்திற்கு இப்பெயர் கொடுத்தான்.

மேலே குறிப்பிட்ட இயந்திரங்கள் தற்பொழுது சாதாரணமாகத் தோன்றிய போதிலும் சென்ற நூற்றாண்டில் அந்த இயந்திரங்கள் ஏற்பட்ட பிறகு

தான், அநேக அறிவாளர்கள் சினிமா இயந்திரம் கண்டு பிடிப்பதில் முனைந்தனர். அதன் பயனாக “ஸோட் ரோப்” (Zoetrope) அதாவது வாழ்வுச் சக்கரம் என்ற இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதற்குள் மற்ற இரண்டு இயந்திரங்களுக்கும் அடிப்படைத் தத்துவம் ஒன்றையாலும் “ஸோட் ரோப்” வசதியும் அபிவிருத்தியும் செய்யப்பட்ட இயந்திரம்.

அதற்குப் பிறகு சில நாட்களுக்கெல்லாம், “ப்ராக்ஸ்னாஸ் கோப்” என்ற இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, இந்த இயந்திரத்திற்குக் கூடாக்கப்பட்ட உருண்டையும் (Shallow Cylinder) நடுவில் வட்டமான கண்ணாடியுந்தான் சாதனங்கள். உருண்டையின் உள் பக்கத்தில் வெவ்வேறான படங்களை ஒட்டிவிடுவார்கள். நடுவில் உள்ள கண்ணாடி நிலையாயிருக்கும். உருண்டையை மாத்திரம் வேகமாக சுற்றிவிடுவார்கள். அப்பொழுது உருண்டையின் நடுவிலுள்ள கண்ணாடியில் ஒவ்வொன்றாக உருவங்கள் தெரியும். உருண்டையை வேகமாகச் சுற்றினால் கண்ணாடியில் அசையும் உருவத்தைக் காணலாம். அநேகமாக இந்த தத்துவத்தைக் கொண்டேதான் இன்றைய சினிமா இயந்திரம் உள்ளது என்று கூறலாம். “ப்ராக்ஸ்னாஸ் கோப்பின்” கண்ணாடிக்குப் பதில் திரை வைத்து சாதாரணப் படம் வெளிச்சத்தின் மூலமாகத் திரைக்குச் செலுத்தப் படுகிறது.

இவ்வளவு இயந்திரங்கள் கண்டுபிடித்த பிறகும் காசிதப் படங்களை ஒட்டியே ஒவ்வொருவனும் படத்தின் அசைவை வேடிக்கைப் பார்த்து வந்தான். நாளைடையில் நல்ல புகைப்படங்களையே மேற்கண்ட இயந்

திரங்களில் போட்டுப் பார்த்தார்கள். அது காகிதப் படங்களைவிட சுத்தமான உருவத்தைக் காண்பித்தது. புகைப்படங்களை உபயோகிப்பதில் அவர்களுக்கு மற் றொரு வசதியிருந்தது. அதாவது, சேர்ந்தாற்போல் அசையும் உருவங்களை புகைப்படக் காமிரா மூலமாக அடைய முடிந்தது. உதாரணமாக ஒரு நாய் ஓடுவதைப் போல சினிமா பார்க்க எண்ணினார்கள் என்று வைத் துக்கொள்வோம். காமிரா மூலமாக ஓடும் நாயின் நாலிலந்து அங்க அசைவுகளைப் படமெடுத்து அவைகளை “ப்ராக்ஸ்ஸுகோப்”பில் உருண்டையினுள் ஒட்டி சுற்றினால் கண்ணாடியில் நாய் ஓடுவது மாதிரியே உருவம் தெரியும். இந்த அனுபவம் அவர்களுக்குத் தெரிந்த பிறகு அசையும் உருவங்களை புகைப்படமெடுப்பது வளர ஆரம்பித்தது. இம்மாதிரி முதன் முதலில் கலிபோர்னி யாவில் 1872-ல் எட்வர்ட் மைபிரிட்ஜ் என்பவன் அநேக புகைப்படங்கள் எடுத்தான். ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குதிரையை வெவ்வேறு அமைப்புகளில் படம் பிடிப்பது எப்படி என்ற பிரச்சனையை அவன் சுலபமாகத் தீர்த்துக் கொண்டான். குதிரை ஓடும் பாதையில் ஒரு ஓரத்தில் வெள்ளைத் தட்டியை வைத்தான். மற்றொரு ஓரத்தில் இரண்டடி உயரமுள்ள சுவற்றில் வரிசையாக 24 காயி ராக்களை வைத்தான். இந்த காயிராக்களின் ஸ்விட்ச் சில் ஒவ்வொரு நூலைக்கட்டி அதை ரோடின் எதிர் புறத்திலிருந்த தட்டியில் கட்டிவிட்டான். காமிராவில் புகைப்படங்களைத் தயாராக வைத்துவிட்டு குதிரையை அந்த ரோடின் வழியாகத் துரத்திவிட்டான். குதிரை ஓடிவரும்பொழுது நூல்கள் ஒவ்வொன்றாக அறுக்கப் பட்டுக்கொண்டே வந்தன. அதன் பயனாகக் காமிராக் களின் ஸ்விட்ச் அமுக்கப்பட்டு குதிரையின் படம்

பிடிக்கப்பட்டது. குதிரை ஒவ்வொரு நூலை அறுக்கும் பொழுதும் தன்னைத்தானே படம் பிடித்துக்கொண்டு ஓடியது. இந்தப் புகைப்படங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து 'ஸோட்ரோப்'பிலோ அன்றி, "ப்ராக்ஸ்னாஸ்கோப்" பிலோ போட்டுப் பார்த்தபொழுது குதிரை ஓடும் காட்சி அப்படியே விளக்கமாகத் தெரிந்தது. இந்தப் புதிய ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு அசையும் உருவங்களைப் படம் பிடிப்பதில் கவனம் அதிகமாகியது.

ஓடும் குதிரை தன்னைத்தானே படம் பிடித்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக ஓடும் பிராணிகளைத் தாலாகவே பிடிக்கும் காமிராவைக் கண்டுபிடிக்க எல்லோரும் முனைந்தனர். 1884-ல் ஜார்ஜ் ஈஸ்ட்மென் என்பவன் நீளமான பிலிம் (Film) ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தான். ஆனால் அதைப்போட்டு படம் பிடிக்கக்கூடிய காமிரா இல்லாமல் என்ன செய்வது? அந்த மாதிரியான காமிராவை கடைசியாக வில்லியம் பிரீஸ் என்ற ஆங்கிலேயன் கண்டுபிடித்தான். அநேகமாக இவன் கண்டுபிடித்த காமிராதான் இன்று இந்த அளவு சினிமா பிடிக்க வளர்ச்சியடைந்தது என்று கூறலாம். இந்த ஆரம்பகால முயற்சிகளுக்குப் பிறகுதான் எடிசன் சினிமா உலகில் கவனம் செலுத்தினார். 1893-ல் ஒரு இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தார். அதற்கு "அசைவதும்" "பார்ப்பவரும்" என்ற பொருள் கொண்ட "கினிடோஸ்கோப்" என்ற பெயர் கொடுத்தார். பல விதத்திலும் அந்தக் காலத்தில் முன்னேற்றமான இயந்திரம் "கினிடோஸ்கோப்." அநேகமாக நம் ரோடிலிருக்கும் கூண்டு வண்டிக்காரனின் படக்காட்சியை ஒத்ததுதான். "கினிடோஸ்கோப்" கைப்பிடியைச்

சுழற்றும்பொழுது உருண்டையாக சுழற்றப்பட்ட பிலிம் ரோல்கள் சுழன்றன. இதை லென்ஸ் அமைத்த ஒரு துவாரம் வழியாகப் பார்த்தால் அசையும் உருவம் பெரிதாகத் தெரிந்தது. அநேகமாக எடிசனின் இயந்திரம் பேசாத படத்தை உண்டாக்கிவிட்டது என்று கூறலாம். ஒரு சமயத்தில் ஒருவர்தான் பார்க்க முடியுமென்ற போதிலும் படங்கள் அசைவில் தற்பொழுதுள்ள சினிமாவை எட்டிப் பிடித்தன.

எடிசனின் இயந்திரம் மார்க்கெட்டுக்கு வந்தது. அநேகர் வாங்கினார்கள். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு மாத்திரம்தான் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிந்தது. காரணம் ஒருவருக்குமேல் “கினிடோஸ்கோப்” ஐ ஒரே சமயத்தில் பார்க்க டிடியாமலிருந்தது. அத்துடன் ஐம்பது அடி நீளமுள்ள படங்களைத்தான் அதில் காண்பிக்க முடிந்தது. தற்பொழுதுள்ள சிறிய புகைப்படகாமிரா மாதிரிதான் “கினிடோஸ்கோப்” இருந்தது. சாதாரண விளையாட்டுப் பொருளாய் இருந்த வரைக்கும் அது விரும்பத்தக்கதாய் இருந்தது. ஆனால் வியாபாரப் பெருளாக மாறியவுடன் நிலைமை மாறிவிட்டது. ஒவ்வொருவராகப் படம் பார்த்துப் போனால் ‘கினிடோஸ்கோப்’ வைத்திருப்பவனுக்கு வருவாய் மிகக் குறைவாகவே வந்தது. ஆகவே ஒரே சமயத்தில் பலபேர் பார்க்கக்கூடிய இயந்திரமொன்றைக் கண்டுபிடித்தால் நலமென்று எண்ணினார்கள். கடைசியாக கினிடோஸ்கோப்புடன் படவிளக்கை இணைத்து பெரிதாக்கப்பட்ட ஒளியுருவத்தை இருட்டறையில் உள்ள திரையில் விழச் செய்தால் தாங்கள் நினைத்தது முடியுமென்று எண்ணினர். அதன்பிறகு ஒளியுருவம் காண்பிக்கும் இயந்திரம்

தயாரிக்கச் சொல்லி எடிசனை வேண்டினார்கள். ஆனால் எடிசனின் எண்ணம் வேறு மாதிரியாயிருந்தது.

ஒரே சமயத்தில் பலபேர் பார்க்கக்கூடிய ஒளியுருவப்படம் காண்பிக்கும் இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டால், தன்னுடைய 'கினிடோஸ் கோப்' பிறகு மதிப்பு குறைந்து, வியாபாரம் பாதிக்கப்படுமோ என்று பயந்தார். இந்த பயத்தினாலேயே அமெரிக்கா தவிர்த்த மற்ற நாடுகளுக்கு 'கினிடோஸ் கோப்'ஐ வியாபாரம் செய்ய உரிமையளிக்க மறுத்துவிட்டார். மக்களோ புதிய இயந்திரத்திற்காக எடிசனிடம் முறையிட்ட வண்ண மிருந்தனர்.

ஒளியுருவ இயந்திரத்தில் எடிசன் காட்டிய அசிரத்தையைக் கண்டு வேறு பல அறிவியல் வல்லுநர்கள் 'கினிடோஸ்காப்'புடன் படவிளக்கை (Magic Lantern) இணைத்து ஒளியுருவ இயந்திரம் செய்வதில் ஈடுபட்டனர். எடிசனின் கையிலிருந்து சினிமாத் தொழில் வெளியேறியது.

இது வரைக்கும் அமெரிக்காவிலுள்ளேயே நடந்து வந்த இந்த சினிமா இயந்திரம் கண்டுபிடிக்குப் முயற்சிகள், இந்த நிலையில் ஐரோப்பாவுக்கும் தாவியது. 1895-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் படவிளக்கை 'கினிடோஸ்கோப்புடன்' இணைத்துத் திரைப்பட காட்சி காண்பிக்கும் இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் முனைந்தனர்.

1895-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் ஒருநாள் பின்னிரவு, மூன்று மணியிருக்கும், நிசப்தம். லண்டன் நகர மக்கள் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்த நேரம். இந்த

அமைதியைக் கலைத்தது திடீரென்று தோன்றியகைத் தட்டலும். சப்தங்களும். தெருவில் நின்றனுகொண்டிருந்த போலீஸ்காரன் இந்த நேரத்தில் கைத்தட்டலுக்குக் காரணமென்னவென்று எண்ணி சப்தம் வந்த வீட்டிற்குள் ஓடினான். ஆனால் வீட்டிற்குள் நுழைந்ததும் அவன் ஆத்திரம் பறந்துவிட்டது. அவனும் கைத் தட்டிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் அங்கு நடந்ததைப் பார்க்க ஆரம்பித்தான். அங்கு நடந்தது வேறு ஒன்று மில்லை. ராபர்ட் பால் என்ற அறிஞன் முதன் முறையாக 'கினிடோஸ் கோப்'பையும்—படவிளக்கையும் இணைத்து ஒளியுருவத்தைத் திரையில் விழச் செய்தான். அதைத்தான் எல்லோரும் வேடிக்கைப் பார்த்தனர். அநேகமாக பால் பேசாத சினிமாவைக் கண்டுபிடித்து விட்டான் என்றே கூறவேண்டும். இதே சமயத்தில் பிரான்சு நாட்டில் லாமிரி சகோதரர்களும் அமெரிக்காவில் லாதம் (Latham) என்பவனும் ஒளியுருவ இயந்திரம் (Projector) கண்டு பிடித்தனர். சினிமாவின் தாயகமான அமெரிக்காவில் லாதம் இயந்திரம் அடைந்த கதிதான் வேடிக்கையானது. அமெரிக்கர்கள் எவ்விதமான இயந்திரம் வேண்டினரோ அந்த அளவுக்கு உபயோகமான இயந்திரத்தைத்தான் லாதம் கண்டுபிடித்தான். ஆனால் அமெரிக்கர்களோ லாதம் இயந்திரத்திற்கு மதிப்புக்கொடுக்கத் தயாராயில்லை. பலவிதமான விஞ்ஞான இயந்திரங்களையும் "கினிடோஸ்கோப்" ஐயும் கண்டு பிடித்த எடிசன் ஒருவர்தான் தமக்கு நல்ல இயந்திரம் தரவேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். எடிசனோ பழைய எண்ணத்திலேயே சும்மாயிருந்தார். ஆதரிப்பாரற்று லாதம் இயந்திரம் அழிந்தது. அதே தத்துவத்தின் பேரில் ஒரு வரு

டத்திற்குப் பிறகு தாமஸ் ஆர்மட் (Thomas Armat) என்பவன் “வைடாஸ்கோப்” என்ற இயந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்தான். எடிசனின் கினிடோஸ்கோப்பும் படவிளக்கும் சேர்ந்ததுதான் வைடாஸ்கோப். இந்த புதிய இயந்திரம் அமெரிக்கர்கள் விரும்பியது மாதிரிவே தானிருந்தது. ஆனால் அறிஞன் லாதம் அடைந்த கதி தான் இதற்கும் வரும்போலிருந்தது. இதை எதிர்பார்த்த ஆர்மெட் எடிசனிடம் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டான். அதன்படி ஆர்மெட் கண்டுபிடித்த இயந்திரம் “எடிசனின் வைடாஸ்கோப்” என்ற பெயருதின் மார்க்கெட்டுக்கு வந்தது! மாறுபெயரில் வெளிவந்த ஆர்மெட்டின் வைட்டாஸ்கோப் பிராட்வேயில் காட்டப்பட்டது. அதைப்பார்த்த பத்திரிகை நிருபர்கள் எடிசனுடைய புதிய இயந்திரத்தைப் பற்றி (?) வெகுவாகப் புகழ்ந்து எழுதினார்கள்! வைட்டாஸ்கோப் பரவ ஆரம்பித்தது ஆர்மெட் கண்டு பிடித்த பொழுது, 150 அடி நீளமுள்ள படத்தைத்தான் வைட்டாஸ்கோப்பில் காண்பிக்க முடிந்தது. பிறகு நாளடைவில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்ட பிறகு அதிகமான நீளமுள்ள படங்களைக் காண்பிக்க முடிந்தது. ஆர்மெட்டுக்குப் பிறகு பேசாத சினி இயந்திரம் முழுவளர்ச்சியுடன் வந்து விட்டது.

இவ்வளவு துரிதமாக வளர்ந்த இந்த சினிமாத் தொழிலுக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகளும் பலவுண்டு. பிரான்சில் லூயிரி சகோதரர்கள் ஒளியுருவ இயந்திரம் கண்டுபிடித்த பிறகு ஐரோப்பாவில் பல நாடுகளிலுப் பேசாத சினிமா காட்டப்பட்டது. வேகமாக வளர்ந்து வரும்பொழுது எதிர்பாராத வகையில் சினிமாவுக்கு

ஆபத்து ஏற்பட்டது. 1897-ம் ஆண்டில் பிரான்சு, சினிமாவின் காரணமாக ஒரு தீ விபத்தைக் கண்டது. பாரிஸில் சாரிட்டி பசார் (Charity Bazaar) என்ற இடத்தில் சினிமா காண்பிக்க திட்ட மிட்டனர். அந்த தெருவிலுள்ள வியாபாரிகள் அனைவரும் பெருமையுடன் சினிமா காண்பிப்பதற்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்தனர் குறிப்பிட்ட நாளில் பல பிரயுக்களும் ஏழைகளும் சாரிட்டி பசாரில் கூடினர். சினிமா காண்பிக்க ஆரம்பித்தனர். சில நிமிடங்கள் சென்றிருக்கும்: திடீரென்று பிலிம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. பிலிமிலிருந்து இயந்திரம், பிறகு கொட்டகை இப்படியாக எங்கு பார்த்தாலும் தீ பிடித்துக்கொண்டது. இந்தப் பெருந்தீயின் பயனாக சுமார் நூற்றைம்பது பேர் இறந்தனர். பிரான்சின் வரலாறுச் சின்னங்கள் பல அழிந்தன. சாரிட்டி பசாரே எரிந்து சாம்பலாயிற்று. இந்த பெரிய தீ விபத்திற்குப் பிறகு அந்த மக்கள் சினிமா என்றாலே அந்தப் பக்கம் போகக்கூடப் பயந்தனர். சாரிட்டி பசார் எரிந்ததற்காகப் பிரெஞ்சு பெண்மணிகள் கறுப்புடை தரித்தனர்! சில ஆண்டுகளுக்கு பிரான்சில் சினிமா தடைப்பட்டது.

சாரிட்டி பசார் சம்பவத்திற்குப் பிறகு ஐரோப்பாவில் ஒவ்வொரு தேசமும் மிக மெதுவாகவே சினிமாத்துறையில் முன்னேறிக்கொண்டு வந்தது. ஒழுங்கான முறையில் படமொன்றைத் தயாரிப்பதற்குள் 1914—18 மகாயுத்தம் வந்தது. மகாயுத்தம் ஐரோப்பாவிற்குச் செய்த மகா கொடுமைகளில் வளர்ந்து வந்த சினிமாவைத் தடைப்படுத்தியது மொன்று.

ஐரோப்பாவில் இத்தகைய இடைபூறுகளுக்கு இடையில் சினிமா அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்

பொழுது, அமெரிக்காவில் சீரான முறையில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. 'வைட்டாஸ்கோப்' ஏற்பட்ட பிறகு எல்லோரும் படம் பார்க்க முடிந்தது. ஆனால், திரும்பத் திரும்ப ஓடும் குதிரையும் ரயிலும் வெவ்வேறு நாடுகளின் அதிசயமான கட்டிடங்களும் மற்றும் துண்டு துண்டான படங்களுமே பார்க்க முடிந்தது. எத்தனை நாளைக்கு திரும்பத் திரும்ப இவைகளை பொறுமையுள்ள மக்கள் பார்ப்பார்கள். ஆகவே வைட்டாஸ்கோப்பிற்கு மாத்திரமல்ல, சினிமாவிற்கே மதிப்பு குறைந்தது. இதற்கு பிறகு தான் மக்கள் உணர்ச்சியுடன் பார்க்குமளவுக்கு சில சம்பவங்களையோ அல்லது ஒரு கதையைக்கூட படம் பிடித்துக் காட்டலாம் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. நமக்கு இன்று சாதாரணமாக தோன்றிய போதிலும் அன்று சில சம்பவங்களைச் சேர்த்து சினிமா படமாக்கலாம் என்ற எண்ணங்கூட அதிசயமாகவே இருந்தது. 1898-ல் தொடங்கிய இந்த எண்ணம் 1903-ல் தான் பலனைச் கொடுத்தது. எட்வின்ஸ் எஸ். போர்ட்டர் என்பவன் "ரயில் கொள்ளை (Great Train Robbery) என்ற கதையைப் படமாகப் பிடித்தான். ஏதாவது ஓடும் பொருளை மத்தியமாக வைத்துக் கொண்டு படமெடுக்க வேண்டுமென்ற பழைய எண்ணத்திற்கேற்ப ரயிலை வைத்துக்கொண்டு இந்த படமெடுத்தார்கள். இருந்தாலும் முதல் முதலில் எடுத்த கதைப்படம் இது வென்றே கூற வேண்டும். அதற்குப் பிறகு "ரயில் கொள்ளை"யைப் பின்பற்றி அதே மாதிரியில் பல படங்கள் வெளிவந்தன.

"பெரிய பாங்கொள்ளை", "ஓநாயால் சூழப்பட்டவர்கள்" முதலிய பல படங்கள் வந்தன. எல்லாப் படங்

களும் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அமெரிக்கர்கள் வாழ்ந்து வந்த காட்டு வாழ்க்கையைக் கொண்ட படமாகவே இருந்தன. சீரான ஒழுங்கு பட்ட கதையமைப்பும் நடப்பும், படபிடிப்பும் கொண்ட சினிமா இன்னும் வரவில்லை, இந்த குறையை நீக்கி, அமெரிக்க சினிமாவை முழுவளர்ச்சியடையச் செய்தவர்கள் இருவர் அவர்கள் கிரிபத்தும்சாப்ளினும்தான். அவர்களிருவரும் அமெரிக்க சினிமாவுக்கு மாத்திரமல்ல உலக சினிமாத் தொழிலுக்கே தந்தைகள் எனலாம்.

ஆரம்பத்தில் சாதாரண பத்திரிகை நிருபராக இருந்தவர் கிரிபத். சினிமாவின் மேலேற்பட்ட ஆசையில் “லாடாஸ்கோ” என்ற கதையை எழுதி எடுத்துக் கொண்டு ஒரு படத் தொழிலாளியிடம் போனார். அவனோ கிரிபத்தின் கதையை எடுத்துக் கொள்ள மறுத்து விட்டான். ஆனால் தான் பிடிக்கும் “கழுகின் இருப்பிடம்” என்ற படத்தில் கிரிபத்தையும் ஒரு நடிகாரச் சேர்த்துக் கொண்டான். இம்மாதிரிதான் முதன் முதலில் 1907-ல் கிரிபத் சினிமா உலகில் நுழைந்தார். அந்தப் படத்தில் நன்றாக கடித்ததின் மூலம் புகழடைந்து டைரக்டராகப்பட்டார். கிரிபத்துக்கு தன்னால் சினிமா டைரக்டர் பதவியை வகிக்க முடியுமா என்ற நம்பிக்கையில்லை. இருந்தாலும் கொடுக்கப்பட்ட வேலையைச் செய்ய வேண்டுமே! இருக்கிற தைரியத்தையெல்லாம் வரவழைத்துக் கொண்டு “டாலியின் வீரச் செயல்கள்” என்ற பட்டத்தை முதன் முதலில் டைரக்ட் செய்தார். அதன் பிறகு அதைத் தொடர்ந்து நாலைந்து படங்கள் வெளிவந்தன! அவைகள் யாவும் சாதாரண முறையில் தயாரிக்கப் பட்ட

படங்களானாலும் அந்தக் காலத்தில் நல்ல மதிப்புக் கிடைத்தது.

பலவித அனுபவங்களுக்குப் பிறகு கடைசியாக, கிரிபத்தின் “இனத்தின் பிறப்பு” என்ற படம் வெளிவந்தது. அமெரிக்காவில் மாத்திர மல்லாமல், உலக சினிமா சரித்திரத்திலேயே இந்தப் படம் ஒரு திருப்புமையத்தை உண்டாக்கிற்று. கிரிபத் வெளியிட்ட மற்றொரு முக்கியமான படம் “பொறுமையின்மை” என்பது.

கிரிபத்தின் கருத்துக்களும் கொள்கைகளும் மிகவும் பழையனவாகவும் பிற்போக்கானவையாகவும் இருந்த போதிலும் சினிமாவிற்கு அவர் செய்த சேவையை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது.

அடுத்தப் படமாக அமெரிக்காவின் சினிமாவிற்கு உயிரளித்தவர் சாப்ளின். கிரிபத் எப்படி மதத்திற்காகவும் பிரபுக்களுக்காகவும் படம் எடுத்தாரோ அதற்கு எதிராக சாதாரண பாமர மக்களுக்காகப் படம் எடுத்தவர் சாப்ளின். சார்லி சாப்ளின் எடுத்த படங்கள் உல்லாசமாக நேரத்தைப் போக்குவதற்கு மாத்திரம் பயன்படவில்லை ஒவ்வொரு மனிதனையும் சிந்திக்கச் சொல்லி தூண்டின. சாதாரண மனிதனுக்குப் பட உலகில் பிரதிநிதியாக அவர் விளங்குகிறார்,

இங்கிலாந்து தேசத்தைச் சேர்ந்த சாப்ளினை முதன் முதலில் ஆடம்ஹெஸ்ஸல் என்ற படமுதலாளி தான் கண்டு பிடித்தார். 1913-ல் நடிக்க ஆரம்பித்த சாப்ளின் இந்த 35 வருட காலங்களில் அவர் செய்த திருக்கும் சேவை மதிப்பிற்குரியது. அவர் நடித்த ஒவ்

வொரு படமும் ஏழையின் துயரத்தை எடுத்துக் காண்பித்து முதலாளி தத்துவத்தைக் கிண்டல் செய்தபடியே இருந்தது. ஆரம்பக் காலங்களில் மிக சாதாரணமான தத்துவங்களை மத்தியமாகக் கொண்ட படங்களை அவர் எடுத்த போதிலும் நாளடைவில் அவர் திறமை வளர்ந்து விட்டது. சினிமாவில் நுழைந்து சரியாக 10 வருடங்களுக்குப் பிறகு அதாவது 1923-ல் “பாரிஸில் உள்ள ஒரு பெண்” என்ற பாடம் எடுத்தார். அதற்குப் பிறகு அவர் படங்கள் கலையுலகிலும் யாராலும் எட்டிப் பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டன.

சாப்ளின், கிரிபத் இவர்களைத் தவிர அமெரிக்க சினிமாவை வளர்த்த வேறு பல டைரக்டர்களும் உள்ளனர். அவர்களில் வான் ஸ்டோரகியும் ஒருவர். அவர் எடுத்த படங்கள் எதுவும் முழு வெற்றி யடைந்தவை என்று கூறமுடியாது. ஆனால் ஸ்டோரஹியும் பல படங்களில் தான் ஒரு பெரிய டைரக்டர் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்கு மளவுக்கு, சில கட்டங்களை உண்டாக்கி இருக்கிறார்.

ஆஸ்ட்ரிய சங்கத்தில் சாதாரண சிப்பாயாக இருந்த ஸ்டோரஹியம் நியூயார்க்கில் தோட்டக்காரனாக வந்தார். பிறகு ஹாலிவுட்டிற்கு வந்து படிப்படியாக முன்னேறி கடைசியாக டைரக்டராக மாறினார். ஸ்டோரஹியம் டைரக்டர் என்ற அளவில் சினிமாவுக்கு அதிக ஊழியம் செய்திருக்கிறார்.

இவர்களைத் தவிர சினிமா வளர ஆரம்பித்த பிறகு ஹாலிவுட்டிற்கு வந்து வேலை செய்த அந்நிய நாட்டு டைரக்டர்களும் அதிகம். அவர்களில் ஜெர்மனியிலிருந்து வந்த லூப்ஸ்டிச், ப்ரெட் மானன், எர்ரிச்

பாமர், மாரிட்டிஸ் டில்லர்; ஸ்வீடனிலிருந்து வந்த விக்டர் ஸிஸ்டர்ன் முதலானவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

மிகவேகமாக சினிமாக்கலை அமெரிக்காவில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கையில், ஐரோப்பாவிலும் சில மாறுதல்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. மகாயுத்தம் முடிந்த பிறகுதான் ஒவ்வொரு தேசமும் சினிமா பக்கம் திரும்பின. பிரான்சு நாட்டில் சினிமாவைத் திரும்ப உயிர்ப்பிக்கப் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டன. ஜெர்மனியில் பல தனிப்பட்ட முதலாளிகள் படம் பிடிக்க ஆரம்பித்தனர். மற்றும் சிறிய நாடுகளும் இங்கிலாந்து, ஸ்வீடன், நார்வே, செக்கோ முதலிய நாடுகளும் படம் பிடிக்க ஆரம்பித்தன. ஆனால் யுத்தத்திற்கு பிறகு ஜர்மனி ஒன்றினால்தான் அமெரிக்காவின் படத் திறமைக்குப் போட்டியிட முடிந்தது. 1919-ம் வருடம் ராபர்ட்வைன் என்பவர் "தி காபினட் ஆப் டாக்டர் காலிகரி" என்ற படத்தை எடுத்தார். மிக உன்னதமாக டைரக்ட் செய்யப்பட்ட படங்களில் இது வொன்று. ஆனால் எவ்வளவு நல்ல படங்கள் எடுத்தாலும், அமெரிக்கா எடுக்கு மளவுக்கு அதிகமான படங்கள் பிடித்து, அதனுடன் போட்டி போட ஜர்மனியால் இயல வில்லை. உலக மார்ட்கெட் ஹாலிவுட்டின் கையிலேயே யிருந்தது. இந்த நிலைமையில் ஹாலிவுட்டுடன் போட்டி போடக் கூடியது ரஷ்யா ஒன்று தான். ரஷ்டாவில் சினிமா விரிவான அளவில் வளர்ந்தது. புரட்சிக்குப் பிறகு 1919-ல் ரஷ்ய சினிமா தேசிய மயமாக்கப்பட்டது அதன் பிறகு மக்களுக்குப் பொழுது போக்காக மாத்திர மல்லாமல் அறிியை புகட்டக் கூடியதும், தேசத்தின் பல பாகங்களில்

உள்ளவரின் எண்ணங்களை ஒன்று சேர்க்கும் முறையிலும் படங்கள் எடுக்கப் பட்டன. தேசிய மயமாகப் பட்ட பிறகு, சோவியத் ரஷ்யாவின் சினிமாவை உச்சநிலைமைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த பெருமை ஈஸன்ஸ்டின், புருவ்கின் என்ற இருவர்களையே சாரும். இவர்களிருவரும் கம்யூனிஸ்டுகள் சினிமாவை சரியான முறையில் தயாரித்து மக்களுக்கு ஒப்பற்ற படங்களை கொடுத்தார்கள். ஈஸன்ஸ்டின் தயாரித்த 'அக்டோபர்' (பாரைக் குலுக்கிய பத்து நாட்கள்) என்ற படமும் புருவ்கின் தயாரித்த "பீட்டர்ஸ் பார்க்கின் முடிவு" என்ற படமும் இன்றுவரை சினிமா உலகில் முதல்தரமான படங்களாக இடம் பெருபவை. ஆரம்ப காலத்தில் ரஷ்யாவிற்கு வெளி மார்கெட்களுக்குப் படம் கொடுக்க முடியவில்லை. வேகமாக வளர்ந்து வந்த ஜெர்மனிக்கும் ஹிட்லர் அரசாட்சி ஏற்பட்ட பிறகு தடையுண்டாகி விட்டது, நாஜி பிரச்சார படங்களை எடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஜெர்மன் டைரக்டர்கள். போட்டி போடுவாரில்லாமல் அமெரிக்கர் ஏக சக்ராதிபதியாகக் காலம் தள்ளி வந்தது.

இதற்கிடையில் 1928-ல் பேசாத சினிமா தயாரிப்பதி லிருந்து பேசும் சினிமா தயாரிப்பதைக் கண்டு பிடித்தனர். அதற்குப் பிறகு சினிமாவுக்கென்று அழகான வசன மெழுதுவர்களும் பாட்டுப்பாடுபவர்களும் அதிகமாயினர். கிட்ட தட்ட 1930-ம் வருடம் உலகத்தின் எல்லா நாடுகளிலும் மும்முரமாகப் படங்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தனர். அமெரிக்காவை எட்டிப்பிடிக்க ஒவ்வொரு தேசமும் முயன்று கொண்டிருந்தது. இந்த நிலையில் உலக யுத்தம் வந்தது.

(1939-46) மறுபடியும் ஐரோப்பிய தேசங்கள் யுத்தத்தில் ஆழ்ந்தன. சென்ற யுத்தத்தைப்போல் இந்தத் தடவையும், அமெரிக்கா சௌகரியமான இடத்தில் வைக்கப்பட்டது. ஆனால் அதனால் அமெரிக்காவிற்கு அதிகமான பலன் எதுவும் ஏற்பட்டு விட்டது என்று கூறமுடியாது. இன்று யுத்தம் முடிந்தவுடன் அமெரிக்காவுடன் போட்டி போடுவது இண்டு தேசங்கள் தாம். இங்கிலாந்தும் சோவியத் ரஷ்யாவும். ரஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைக்குப் பயந்து முதலாளி தத்துவ நாடுகள் யாவும் சோவியத் பிலிம்கள்மீது தடைபோட்டுள்ளனர். பிரிட்டனில் பட முதலாளிகள் ஆர்தர் ரேங்க் என்பவர் தலைமையில் உலக மார்க்கெட்டைப் பிடிக்கு மளவுக்குப் படங்கள் தயாரிக்கத் திட்டம் போட்டு வேலை செய்கின்றனர். யார் வெற்றியடையப் போகிறார்கள் என்பது பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டிய விஷயம்.

சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளாக சினிமா அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியின் ஒரு பகுதி நாம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளது. இன்றைய தினம் ஒய்வு நேரங்களில் உல்லாசத்தைத் தரும் அமைப்புகளில் சினிமாவும் ஒன்று. சினிமா ஒன்றினால்தான் ஒரே சமயத்தில் சில பேருக்கு ஒரு விஷயத்தை விளக்கிச் சொல்ல முடிகிறது. நாம் பல நாவலாசிரியர்கள் எழுதிய கதைகளைப் படித்ததில்லை. ஆனால் அவர்கள் எழுதிய சினிமாவைப் பார்த்தால் நமக்கு இரண்டு லாபம் உண்டு. பொழுது போக்குடன் நாவலையும் அறிந்துகொள்கிறோம். சினிமா, அறிவை அபிவிருத்தி செய்யும் சாதனங்களில் முக்கியமானது.

சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளில் சினிமா அடைந்துள்ள வளர்ச்சியின் ஒரு பகுதிதான் நாம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளது. இன்று சினிமாவுக்கு சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் இடத்தை எடுத்துக்கூற தேவையில்லை. உலகத்தின் பல்வேறு நாட்டு மக்களினிடையில் பொதுத் தொடர்ச்சி யுண்டாக்கும் முக்கியமான சாதனங்களில் சினிமா ஒன்று. உலுத்துப்போன சமுதாயத்தின் சோம்பேறித்தனத்தை நீக்கி உணர்ச்சி, நேர்மை, நீதி, ஒழுக்கம் எனதையும் பரப்ப சினிமா ஒப்பற்ற பிரச்சார இயந்திரம். சினிமாவைப்பற்றி கூறும்போது லெனின், “கலைகளில் மிக முக்கியமானது” என்றார். அதை தொடர்ந்து சோவியத் யூனியன் கையில், “சினிமா ஒரு மகத்தான சக்தி” என்றார் ஸ்டாலின்.

சினிமா கலைஞனின் ஒப்பற்ற சிருஷ்டி. கவிவாணர்களின் இன்ப விளைவு. எழுத்தாளனின் கற்பனை உலகம். அது வளர வளர மனித சமுதாயம் முன்னேறும். வாழ்வு இன்பமுறும்.

